

400 kuruş 24 EKİM 1978 47

Bir hafta önce "Müthiş bomba" ile yakalanan öğrenci Oğuzhan Cengiz'in polise itirafı:

"Yeşilköy ve Sirkeci'ye bombaları biz koyduk!"

Bombacı İbrahim Yalçıner

İstanbul'daki büyük çaplı bombalama olaylarını yaptığı belirtilen sağ eğilimli öğrenci İbrahim Yalçıner her yerde aranmaya başlandı. Polis yetkilileri İbrahim Yalçıner'in izi üzerinde olduklarını belirttiler...

Polis, dinamitli saldırı olaylarının Ülkücü Gençlik Derneği Etlik ...itaplığından yönetildiğini saptadı

● 1? kilo 900 gram ağırlı... dinamit lokumunun ... ...fından yakalan... ...ürülen sor...

● Ferhat Tüysüz'ün Örnektepe İlkokulu öğretmeni Mustafa Yaşar ile ortaokul öğrencisi Orhan Karaca'yı öldürdüğü ve ikisi MHP Şişli Lokali önünde, 9'u da Örnektepe ve Şişli'de toplam 11 kişiyi yaraladığı iddia edi...

2 kişiyi öldürüp 11 kişiyi yaralayan ...nik tutuklandı

İstanbul'da 7 kişinin öldürülmesi olayına karıştıkları öne sürülen sanıklar arasında Şişli MHP Gençlik Kolları birinci ve ikinci başkanı da var

● Sanıklardan Coşkun Akbulut'a ait bir tabancayla 4 kişinin öldürüldüğünün saptandığı bildirildi

● Ülkücü Gençlik Derneği Genel Başkanı Yazıcıoğlu hakkında Sivas Mahkemesi, halkı tahrikten tutuklama ka...

Ankara'da Ülkü Ocakları'nda bomba yapımında kullanılan malzeme bulundu

● Ülkü Ocakları'na silah sağladıkla iddia edilen 5 kişi tutuklandı

Ankara'da Ülkücü Gençlik Derneği'ne 13 kilo dinamit götüren iki öğrenci yakalandı

● Malatya'nın Yeşilyurt ilçesinde eyleme hazırlanan ve MHP'li olduğu öne sürülen biri polis 4 kişi suçüstü yakalandı. Polis memuruna işten el çektirildi

MHP İlçe Başkanının oğlunu öldüren de aralarında...

Ellerinde silahla hatıra fotoğrafı çektiren gençlerin yaşça çok küçük olmaları dikkati çekiyor. Fotoğraflar üzerindeki tahminlere göre bu gençlerin yaşları 16 ila 22 arasında. Solda ayakta duran genç (Okla işaretli), Zeytinburnu MHP İlçe Başkanı'nın oğlu Mete Özder'i kazayla öldüren Hüseyin Keser'dir. Keser halen hapiste.

Lokalde atış talimi mi, yoksa fotoğraf için poz mu?

İstanbul polisinin ele geçirdiği fotoğraflardan birinde, MHP lokalinde bir genç atış talimi yaparken görülüyor. Fotoğraftaki gencin atış talimi mi yaptığı yoksa sadece poz mu verdiği bilinmiyor. Ancak sağda görülen gencin kenara doğru çekilmiş olması burada atış talimi yapıldığı yolundaki tahminleri güçlendiriyor...

7 KİŞİNİN ÖLDÜRÜLMESİNDEN SANIK 9 ÜLKÜCÜ TUTUKLANDI

Bütün faşist cinayet yuvaları dağıtılmalıdır

OPORTÜNİST MANEVRALAR DEVRİMCİ HALKIN YOLU'NU KURTARAMAZ

Halkın Yolu gazetesinin 46 sayısında bir yazı yayınlandı. Bu yazıda anlaşılanların gerçekte hiç bir ilgisi yoktur. Yazıya göre Kuzey Kafkas Kültür Derneği'nden 6 kişi Halkın Birliği' nin "oportünist çizgisini" reddedip, Halkın Yolu'nun"Marksist-Leninist" çizgisinde birleşmişlerdir. Gerçek şudur ki, bugün Dernekte sadece 2 Halkın Yolu taraftarı vardır. Bunlardan 1 tanesi daha önce Halkın Birliği saflarında yer alıyordu. Bir kişinin 6 kişi olarak gösterilmesinin sahtekarlığının yanısıra, bu olay 8 ay önce olmuşdur.İkinci bir nokta ise, bu bir kişi siyasi meseleleri kavrayıp safını belirlememişdir. Halkın Birliği'nin saflarından ayrılışının tek nedeni çevresindeki bazı kişilerle olan kişisel çelişki ve sürtüşmeleridir. Sözde, ayrılık nedeni olarak gösterdiği milli meseledeki kendi görüşlerinin de bugün artık hatalı olduğunu kabul etmektedir.

Halkın Yolu'nda çıkan yazı, sadece bir yalan ve demagojidir. Hiç bir yalan ve demagoji,Halkın Birliği'nin Marksist-Leninist çizgisinin gelişimini engelleyemez, ve gölge düşüremez. Bizler, Halkın Birliği'nin Marksist - Leninist çizgisinde proletarya partisini kurma mücadelesinde daha kararlı ve azimliyiz.

- KAHROLSUN OPORTÜNİZM !
- YAŞASIN HALKIN BİRLİĞİ'NİN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ !

KAFKAS KÜLTÜR DERNEĞİNDEN HALKIN BİRLİĞİ TARAFTARLARI.

DEVRİM KAÇKINLARININ TOPLANDIĞI YER H.K. SAFLARI

H.K. 129.sayısında bir özeleştiri yayınladı bu özeleştiri H. B. ayrılan Timur Şaşmaz'a aitti. H.K. Timur Şaşmaz'ın özeleştirisinde Timur'un H.B. ayrılmasının nedenleri olarak "3 Dünya Teorisi'nin H.B. üzerinde var olması, U.D.H.D. meselesinde, Faşizm meselesinde H.B. ile çelişkileri sonucu sözümona M-L saflara katıldığını söylüyor.

Bütün oportünistler ve k,b,. M-L hareketi siyasi olarak eleştirmeyip M-L görüşler altında ezildiği zaman yapacağı tek şey kof yaygara bunu yaparken bile dürüst davranmıyorlar.

Timur Şaşmaz H.B. saflarındayken bir süre tutarsız tavırlar, lümpence hatalar içinde idi. M-L bu kişiye karşı sonuna kadar ikna etme düzeltme yolunu seçti, fakat bu kişi hatalarında diretmeyi kendisine hedef aldı. Bu zaman kendisi M-L saflarından atıldı. Fakat en son güne kadar H.K. en çok çatan, eleştirende Timur Şaşmaz'dı. Bizle hiç bir çelişkisi yoktu.

Biz daha sonra bu kişinin H. K. geçeceğini duyduk. H.K.' daki arkadaşlara bu adamın niteliğini anlatmamıza rağmen, H.K.mal bulmuş magrep gibi bu kişiye sarıldı. Kaldı ki bu kişinin bizim saflarımızdan atılması 1 yıla yakın bir süreyi alıyor.

1 - H.K. bu kişinin H.B.'dan kendilerine geçtiğini söylüyor. Bir kere bu kişi Halkın Birliği saflarından attıktan sonra size geçti. Yani M-L hareketle bir ilişkisi yoktu.

2 - Bu kişi bizden atıldığının son gününe kadar H.K. en çok eleştiren bir kişiydi. Bizle hiç bir siyasi ayrılığı yoktu. H.K. bu kişiyi aklayıp paklıyor sanki hiç bir hatası olmayan bir kişiymiş gibi gösteriyor. Buna kedinin pisliğini örtme tavrı denir.

H.K. neden bunu 2 yıl evvel değilde şimdi böyle bir özeleştiri yayınlama zahmetine giriyor.Çünkü bütün k.b. ve oportünistler M-L görüşler altında ezildikleri zaman bu metotlara baş vururlar. Şöyle bir söz vardır; "Bana arkadaşını söyle, senin kim olduğunu söyliyeyim".

Malatya'dan Halkın Birliği taraftarları.

GÖLBAŞI HALKLA DAYANIŞMA DERNEĞİNİN AÇIKLAMASI

Gölb. Halk Day.Der. olarak H. K. 128. sayısında "H.B. saflarını terkeden Ankara Gölbaşı'ndan 8 devrimci" başlığıyla yayınlanan, yazıda derneğimizle ilişkili tahrifat ve yalanlara değinmemizin Tüm Devrimci. hareketin, Halk kitlelerinin çıkarı açısından yararlı olacağına inanıyoruz.

Bu amaçla kısaca da olsa birkaç şeye bu yazımızda değineceğiz.Bir kere H.B. saflarından ayrıldığını iddia eden bir unsur, H.B. saflarından 7 ay önce atılan bir unsurdur. İkincisi biz YDGF'yi ve YDGF'leri tekke olarak görürken onların yaptığı gibi gülünç iddialardan yola çıkmayorduk. Yani sözüm ona bu iki vatandaş H.B. saflarından ayrıldıktan (!) sonra bunlar derneğin yönetiminde olmalarına rağmen biz toplantıları gizli olarak yapıyormuşuz bu unsurlara da haber vermiyormuşuz. Proleter devrimcilerin YDGF ile ilgili görüşleri açıktır. O halk gençliğinin Merkezi bir örgütü değil H.K. Yolu'nda gençliğin federasyonudur ve Halk Gençliğinin militan birliğinin önünde bir engeldir ve öz ve biçim itibarıyle bir tekkedir. Kısacası budur. Üçüncüsü Gölbaşı'ndaki Halk dayanışma derneğinin Gölbaşı'ndaki Halk gençliğinin merkezi bir örgütü değilde "H.Birliği'nin barındığı bir tekkedir" değerlendirmesi bayağı, ucuz bir demogojidir. Biz bu konuda eğer cesaretleri varsa Gölbaşı Halk Gençliğinin önünde bu durumu onlarla tartışmak istiyoruz. Gelsinler de yıllardan beri Gölbaşı'ndaki Halk Gençliğinin mücadelesine önderlik eden ve gün geçtikçe büyüyen bu derneğin durumunu onlarla tartışalım.

Kısacası Gölbaşı Halk dayanışma derneği bir tekke değil Göl.Halk.Genç.Merkezi örgütüdür. Yönetimdeki o unsur (kovulan) belirli bir dönemden sonra zaten yönetim kurulu toplantılarına gelmedi. Bir diğer unsurun durumuda aynen onun gibiydi. H.B. saflarında oportünist, inkarcıların yarattığı geçici kargaşadan istifade etmeye çalışan H.K. oportünistleri, tam da çizgisine yaraşır unsurlarla hiç te çekinmeden birleşmekte ucuz demogojilerin müstesna örneklerini sunmaktadır. Ama bizim bu noktada diyeceğimiz iki söz vardır, H. Kurtuluşu'na "Kör bıçak kan çıkarmaz ve bu paslı silahlar ancak kendilerini yaralar".

- YIKILSIN TEKKELER.
- YAŞASIN HALK GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTLÜ MİLİTAN BİRLİĞİ.

GÖLBAŞI HALK DAYANIŞMA DERNEĞİ

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIĞI YALAN VE DEMAGOJİ KURTARAMAYACAKTIR

Halkın Birliği saflarında ortaya çıkarılan oportünist ve inkârcı tertibin tasfiyesi, oportünist ve inkarcı şefleri,durumlarını kurtarabilmek için yalan ve demagojiden her çeşit oportünist manevradan medet umar duruma getirmiştir.

Değişik bölgelerde değişik tavır içerisine girmektedirler. "Devrimci Halkın Birliği" adlı oportünist ve inkarcı belgelerinde Halkın Birliği"ne en ağır saldırılarda bulunulurken, burjuva ağzı ile küfür ederlerken aynı zamanda Halkın Birliği'nin halk kitleleri içinde, haklı olarak kazanmış olduğu itibardan faydalanabilmek için miting ve yürüyüşlerde Halkın Birliği pankartının ardına gizlenmeye çalışmakta ve Halkın Birliği adına konuştuklarını söylemektedirler. Halkın Birliği'ni savunan M-L'lerin bu konuda yaptıkları ikazları ise "Biz bu pankartı kullanırız, gücünüz yarsa engelleyin. " gibi sözlerle M-L'leri provakasyona getirmeye çalışmaktalar.Bizim bu konuda neden değişik bölgelerde farklı tavır aldıklarını sorduğumuzda ise "Başka bölgelerde çoğunluk olmadığından"Devrimci Halkın Birliği" pankartını kullanabilirler ama burada bizim kafa sayımız çok Halkın Birliği pankartını kullanırız" cevabını verdiler. Bu onların "ilkeli" siyasetlerinin bir göstergesidir. Oportünist ve inkarcılardan daha farklı bir tavır beklenemez. Halkın Kurtuluşu gibi küçük burjuvaların demokratik kitle örgütlerindeki seçim ilkelerinden ne farkı var. H-K'da YDGD seçimlerinde güçlerine göre nispi veya çoğunluk sistemini uygulamıyorlar mıydı ? Biz geçmişte onların bu tavırlarının küçük burjuva gurupçu yapılarından kaynaklandığını söylememiş miydik? Gazetemizde bunları yazmamışmıydık? Oportünist ve inkarcıların, pankart meselesinde İstanbul'da, Ankara'da, Kayseri'de ve daha bir çok yerde kelle sayılarına ve niteliklerine güvenmedikleri, yerlerde Halkın Birliği pankartını kullanmak değil, ağızlarına bile almaya cesaret edemedikleri halde Adana'da Halkın Birliği pankartını kullanmaları sırf kafa sayısının fazla oluşundandır. Bu da H.K. gibi küçük burjuva oportünistlerinden,oportünist ve inkarcıların hiç bir nitelik farkının olmadığının açık bir göstergesidir.

"Devrimci Halkın Birliği" adlı oportünist ve inkarcı belgede yalan ve demagojilerinin açık çarpıcı bir örneği 42.sayılarında vardır. Güney anadolu bölgesi bir tek Adana şehrinden ibaret değildir. Güney Anadolu Bölgesini Adana olarak göstermek Adana'da olmayan şeyleri var gibi göstermek, ancak onların ne denli bir çöküş içinde olduklarının göstergesidir.

Adana'da Halkın Birliği'nden kimsenin olmadığını söylemek Adana'da bulunan M-L'lerin varlığını yok edemez. M-L saflarda bulunan bir yoldaş hakkında yazdıkları yalan ve iftira M-L'lere leke sürmez. Onların siyasi aczini gösterir. Oportünist ve inkarcılar, ne yazarlarsa yazsınlar Adana'da M-L saflarda bulunan H.B. taraftarları yılmadan, sebatla çalışarak, emekçi halk kitlelerine devrim yolunda önderlik etmektedirler.

Onlar Adana'da bayilerden HB. gazetelerini toplamaya çalışmakla, bayilere baskın düzenlemekle, gazete ve dergilerin dağıtımını engellemeye çalışmakla,kendilerinin siyasi olarak mahkum edilmelerini engelliyebileceklerini sanmaktalar. M-L'leri tehdit ederek yıldırabileceklerini sanmaktalar, ama bu çabalar onların teşhir olmalarını daha da kolaylaştırmaktadır.

Tüm Halkın Birliği taraftarı dürüst devrimciler,oportünizm ve inkarcılık içinde bulunduğu bataklığa sizleri de çekebilmek için her türlü oportünist manevrayı yapmaktadır. Onların bu oyunları M-L harekete yönelik saldırıları mahkum edilmiştir. Oportünizm ve inkarcılık mahkum edilmiştir. Sizlere düşen görev, bu kararı imzalamaktır. Oportünizm ve inkarcılığı mahkum edin, kalmak istedikleri bataklıkta yalnız bırakıp, M-L saflarda yerinizi alarak sınıf mücadelesinde sizlere düşen göreve sarılın.

- OPORTÜNİZM VE İNKARCILIĞI YOK ETMEK İÇİN M-L SAFLARA ÖZELEŞTİRİ YAPARAK KATILIN.
- KAHROLSUN OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK.
- OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK PROLETARYA PARTİSİ KURULACAK.

ADANA'DAN HALKIN BİRLİĞİ TARAFTARLARI.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ HASTANELERİ

GÖZLEM KÂĞIDI

Oportünist ve inkarcıların önce var dedikleri fakat göstermedikleri, daha sonra "malum nedenlerle" reddettikleri raporun fotokopisini yayınlıyoruz.

HALKIN BİRLİĞİ HAFTALIK DERGİ * Sahibi: Hayrabet HONCA * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mete Dalgın * İdarehane Yeri: Klodfarer Caddesi, Oğuz Han, 25/12 Divanyolu-İstanbul * Haberleşme Adresi: P.K. 1297 Sirkeci-İstanbul * Ödemeler İçin Posta Çeki No: 102 87/3 * İstanbul Dağıtım: BİR-DA Ankara Dağıtım: Fikri Neğiş İzmir Dağıtım: DATİÇ * Dizgi: Şampiyonlar * Abone Şartları: Altı aylık 100; Yıllık 200 TL. * Baskı: DAILY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ *

Faşist terör ve "anarşiyi önleme tedbirleri"

Faşist cellatlar yoğunlaştırdıkları baskı terör ve katliamı daha üst boyutlara çıkarmanın hesap ve gayretleri içindeler. Faşist MHP'nin "sıkıyönetim" "sıkıyöne - tim" diye bağırması, faşist zulümü en üst noktalara vardırma emellerini ifade ediyor. Faşistler komünist hareketin boğazlanması, devrimci-demokrat ve yurtsever akımlara ve seslere zincir vurulması için gözü dönük çabalar içindeler ve bu yolda atılan adımların en hararetli teşvikçileridirler.

Ekonomik ve siyasi buhran ise komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfının her türlü "istikrar tedbirleri"ni iflas ettirerek yoğunlaşıyor. İşçi sınıfı ve diğer emekçilerin omuzlarına daha fazla bindirilmeye çalışılan ekonomik buhranın ağır yükü, bıçağı kemiğe dayamış bir durumda. Ağırlaşan ekonomik ve siyasi buhran kitle mücadelesinin bir atılımın arifesinde olduğunu gösteriyor.

Bugün işbaşındaki Ecevit hükümeti vaadlerinin hiçbirisini yerine getiremediği gibi, bu vaadlerin tam tersi bir icraat içindedir. Bu CHP'nin vaadlerinin sahteliğini bol keseden vaatlerin ve umut pehlivanlığının, oy avcılığı ve halkı uyutma aracından başka birşey olmadığını gösteriyor ve daha da gösterecek. Avrupalı emperyalistlere uşaklık yapan komprador burjuva ve toprak ağası kesimlerinin temsilcisi olan gerici CHP'nin ve CHP patentli hükümetin bugünkü faaliyetleri yadırgatıcı değildir. Tersine onun halk düşmanı niteliğinin yalın bir göstergesidir. Bu gerçek CHP'ye "reformcu" payesi biçenler ve ona karşı içten içe bir umut besleyenler için yakıcıdır. Ecevit hükümeti faşistlerle uzlaşma temeline dayanan, faşistlerle ittifak hükümetidir. Ecevit hükümetinin, "sıkıyönetim" isteklerine bugün olumsuz cevap vermesi, komünist hareketin boğazlanmasının devrimci, yurtsever ve demokrat akımların seslerinin kesilmesinin daha ince yöntemlerini benimsiyor olmasından ve bunu menfaatlerine daha uygun bulmasındandır.

Ecevit hükümetinin "anarşiyi önleme tedbirleri" adı altında gerçekleştirmeyi hedeflediği yeni baskı tedbirleri, gerçekte gelişen halk mücadelesini ezmeyi, halkın çetin ve kanlı mücadeleler sonucu elde ettiği demokratik kazanımları geri almayı hedefliyor.

"Aşırı uçlar" safsatası uzun süredir çiğnenen bir sakızdır. Ecevit hükümeti halka karşı yeni baskı tedbirlerini "hem aşırı sola hem aşırı sağa karşıyız" demagojisiyle atbaşı yürütme gayretindedir. Oysa faşist terör yuvaları ortadadır, işkenceci katiller ellerini kollarını sallayarak geziyorlar. Ecevit hükümetinin sözümona "denge siyaseti" faşist cinayet şebekelerine cesaret verme siyasetidir, işkenceci katilleri koruma siyasetidir.. Daha geçenlerde işkenceler katliamlar üzerine sünger çekilmesini vaaz etmesi, geçmişin kurcalanmamasından dem vurması, Ecevit'in, onun hükümetinin faşistlerden hesap soracağı, faşist yuvaları dağıtacağı hayalini taşıyanlar için uyarıcı olmalıdır.

Faşistlerin halkı yaylım ateşine tutmaları,kahveleri, işyerlerini, okulları, evleri, dernekleri bombalamaları halkın yoğun bulunduğu durak, istasyon gibi yerlere bomba yerleştirmeleri, otobüsten indirip, ev basıp harca cinayetler işlemeleri olağan olaylar haline gelmiştir. Buna karşı Ecevit hükümetinin yaptığı, "aşırı uçlar" yaygarasının devamıdır. Bir de birkaç faşist katili yakalanmasından hemen sonra "yansızlığa" gölge düşürmemek için "aşırı uçlar gizli örgütler" üzerine hayali hikayeler ve uydurma heyecanlı maceralarla yaygaralar koparılması rastgele tevkifatlara girişilerek yakalanan devrimci ve yurtseverlerin kamuoyuna gizli örgüt üyeleri olarak tanıtılması alışılagelmiş bir yöntem haline gelmiştir.

Öte yandan IMF'nin emrettiği doğrultuda "istikrar tedbirleri" birbirini izliyor. Son aylarda küçük çaplı devalüasyonlar birbirini kovaladı. İşsizlik, pahalılık , zamlar ise dört nala ilerliyor.

Komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfının belirli kesimleri öteden beri bilinen AP-CHP koalisyonu for müllerini yeniden gündeme getirmeye çalışıyorlar. Hakim sınıflar Ecevit hükümetini menfaatleri doğrultusunda daha cesur adımlar atmaya teşfik ediyorlar.

Ecevit hükümeti dışda da sözümona "çok yönlü" siyaset şampiyonluğu yapıyor. ABD emperyalizmi önünde yerlere kadar secdeye varırken Rus sosyal-emperyalistlerinide unutmuyor. Onları da gücendirmemeye çalışarak, gönüllerini alıyor.

Ecevit hükümetinin yeni baskı tedbirlerinden biri "anarşi mahkemeleri" adı altında siyasi mahkemeler kurmak, DGM'leri yeni bir biçimde diriltmektir. "İhtisas mahkemeleri" girişimine kamuyundan gelen ve gelecek tepkilerin yoğun olması karşısında, Ecevit hükümeti bir isim değiştirerek aynı şeyi gerçekleştirmeye yönelmiştir.

İşçi sınıfının ekonomik ve sendikal mücadelesine "Toplumsal Anlaşma" denen gerici tedbirle ket vurulmaya, memurların grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesi bastırılmaya çalışılmaktadır.

Köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesinin ise hazırlanan yeni toprak reformu kanunuyla söndürülmesi hesap ediliyor.

Dernekler yasasının, toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasasının değiştirilerek kan pahasına kazanılan bazı sınırlı demokratik hakların dahi rafa kaldırılması yeni baskı tedbirlerinin bir parçası olarak gündemdedir.

Polis ve jandarmanın yetkilerinin artırılması planları ise, halk üzerinde estirilen polis-jandarma baskısının; "sivil sıkıyönetimin" katmerleştirilmesi amacını ifade ediyor.

Sözümona "anarşiyi önleme" yaftası altında tezgahlanan tüm bu baskı tedbirleri ve daha bir dizisi, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıflarının menfaatlerini garanti altına alma, komprador patron-ağa düzeninin "istikrarını" sağlama amacına hizmet ediyor.

Türk-İş ve DİSK arasında hükümeti "anarşiye karşı mücadelede destekleme" konusunda varılan son anlaşma sen dika ağalarının hakim sınıfların ve emperyalistlerin per vasız hizmetkârı ve işçi düşmanı yüzlerinin aynasıdır.Bu anlaşma Ecevit hükümetinin halka karşı baskı ve terör uygulamaları ve tedbirleri karşısında işçi sınıfının mücadelesini pasifize etmeyi, işçi sınıfını hareketsiz kılmayı ve Ecevit hükümetinin gerici siyasetinin peşine takmayı amaçlıyor. Tezgahlanan yeni baskı tedbirleri,gas

Devamı Sayfa 11'de

22-29 EKİM SOSYALİST ARNAVUTLUK'LA DAYANIŞMA HAFTASI :

Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!

Uluslararası komünist hareket dün 1960 larda olduğu gibi bugün de yine Marksizm-Leninizmin saflığını korumak için modern revizyonizmin bir başka çeşidi olan "3 dünya teorisi", "Bloksuz dünya teorisi" ne ve onun mucidlerine ve savunucularına karşı mücadele içerisindedir. 1960'larda, Kruşçev revizyonizminin yaptıklarını, bugün Çinli revizyonistler aynen yapmaktadırlar. Kruşçev gibi onlar da sosyalizme, sosyalist ülkelere dünya halklarının ve proletaryasının milli ve sosyal kurtuluş mücadelesine saldırmakta ve sabote etmeye çalışmaktadırlar. Zaten tüm revizyonist ve oportünistlerin ortak özelliği, Marksizm-Leninizme devrime düşmanlık - tır.

Fakat bugün dünyada Marksizm-Leninizmi devrimi savunan, sosyalist bir ülke var: Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti. Başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu Arnavutluk Emek Partisi ve kahraman Arnavutluk halkı,her türlü emperyalist,sosyal-emperyalist baskı, tehdit ve ablukaya rağmen sosyalizmi başarıyla inşaa etmektedir. Kendi gücüne dayanan bu küçük, 3 milyon nüfuslu ülke, birçok temel sorununu çözmüştür. Bugün Arnavutluk'ta her yerde en ücra köylerde bile elektrik, vardır; herkes okuma yazma bilmektedir; vergi diye birşey yoktur; emekçilerin gelecekleri garanti altındadır; enflasyon, işsizlik yoktur; sağlık hizmetleri emekçilerin hizmetindedir. Kısacası, bugün tüm dünya ülkelerinde, milyonlarca işsiz varken enflasyon, hayat pahalılığı varken, ağır vergiler varken, bunların olmadığı tek ülke, sosyalist Arnavutluktur. Kapitalist emperyalist ve revizyonist emperyalist ülkelerin tipik özelliği işsizlik, pahalılık, açlık ve yokluk varken, sosyalizm ve sosyalist düzenin özelliği de bunların hiç birinin olmamasıdır. Çünkü Arnavutluk'ta işçi sınıfı iktidardadır Çünkü Arnavutluk emekçilerine kendi partileri Arnavutluk Emek Partisi önderlik etmektedir. Çünkü Arnavutluk Emek Partisi ve Enver Hoca yoldaş yüce Marksizm-Leninizm ideolojisini savunmakta ve onun saflığını her düşmana karşı korumaktadır.

Bugün emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve her türden oportünist ve revizyonist halk düşmanları bu küçük ülkeye saldırmakta onu yok etmeye çalışmaktadır. Çünkü Arnavutluk dünya halkları ve proletaryası için bir ilham ve ümit kaynağıdır. Çünkü Enver Hoca yoldaş dünya proletaryasına devrim yolunu göstermektedir.

Bugün Sosyalist Arnavutluk'u savunmak ve onu proleter enternasyonalist ruhla militanca desteklemek tüm dünya Marksist-Leninistlerinin, halkların ve proletaryanın görevidir.

HALKIN BİRLİĞİ, Marksizm-Leninizmin yüce ideolojisine her türlü oportünist ve revizyonist sapmaya karşı kararlılıkla savunmuş ve savunmaktadır. HALKIN BİRLİĞİ, Türkiye proletaryasına ve emekçilerine devrim yolunu, kurtuluş yolunu göstermekte ve bunun için mücadele etmektedir. HALKIN BİRLİĞİ, her zaman sosyalist Arnavutluk'un yanında yer almış ve onu kararlılıkla savunmuştur. Bugün de o, üzerine düşen görevi layıkıyla yerine getirecektir. İşte bunun için 22-29 Ekim günlerini "SOSYALİST ARNAVUTLUKLA DAYANIŞMA HAFTASI" ilan etmiştir. Bu hafta süresince,toplantılar düzenleyerek işçi sınıfına ve emekçi halkımıza, Arnavutluk'u tanıtacaktır.

YAŞASIN SOSYALİST ARNAVUTLUK!
YAŞASIN SEVGİLİ YOLDAŞIMIZ ENVER HOCA!
YAŞASIN TÜRKİYE VE ARNAVUTLUK HALKI ARASINDAKİ MİLİTAN DAYANIŞMA!
MARKSİZM-LENİNİZM'E ŞAN OLSUN!

Metal işkolunda sosyal-faşist sendika ağalarına karşı gelişen devrimci muhalefeti bölmeye çalışan reformist sendika ağalarını mahkum edelim

MADEN-İŞ ÜYESİ İŞÇİ ARKADAŞ!

DİSK'i bölmeye çalışan çeşitli sendika ağası gruplar aynı oyunları Maden-Iş içinde de sürdürmeye çalışıyorlar. İşçi sınıfının sosyal-faşist sendika ağalarına karşı gelişen şanlı mücadelesini kendi peşine takmaya çalışan CHP'li reformist sendika ağaları ve TİKP-Aydınlık karşı-devrimcilerini mahkum edelim.

İşçi Arkadaş,

Sendikamız Maden-İş'in yönetimini uzun bir süreden beri Rus Uşağı T.K.P.'li sosyal-faşistler gaspetmişlerdir. Onlar Maden-İş' i sosyal-faşist bir diktatörlük kurabilmek için bir kaldıraç gibi kullanmaya çalışıyorlar. Bunun için de devrimcilik, sosyalizm laflarını ağızlarından düşürmüyor, Maden-İş'in tüzüğüne çeşitli devrimci maddeler koyarak işçileri kendi saflarına çekmeye çalışıyorlar. Fakat onlar Maden-İş'in tüzüğünü bu maddeleri koymalarına rağmen bunları hiçbir zaman pratikte uygulamıyorlar. Bunun en güzel örneği "söz ve karar sahibi tabandır" ilkesinin Maden-İş'in tüzüğünde olmasına rağmen şimdiye kadar hiçbir yerde uygulanmamasıdır. "Söz ve karar sahibi tabandır" diyen sosyal-faşistler işçilere sözleşmelerden önce göstermelik sözleşme anketleri dağıtarak, işçilerin sözleşme ile ilgili önerilerini alıyor, ama sözleşmeler imzalanırken işçilerin istekleri bir kenara bırakılıp, patronlarla anlaşarak patronların lehine kararlar alıyorlar. Yine "söz ve karar sahibi tabandır" diyen sosyal-faşist sendika ağaları temsilci seçimlerinde kendi İGD'li uşaklarının kazanması için işçilere baskı yapıyorlar. Ve bütün bunları "söz ve karar sahibi tabandır" ilkesinin uygulanması adına yapıyorlar. Bu ilkenin uygulanması için mücadele eden işçileri patronlarla işbirliği yaparak işten attırıyorlar. Bu aldatmacayı bugün Maden-İş üyesi işçiler bilmektedir.

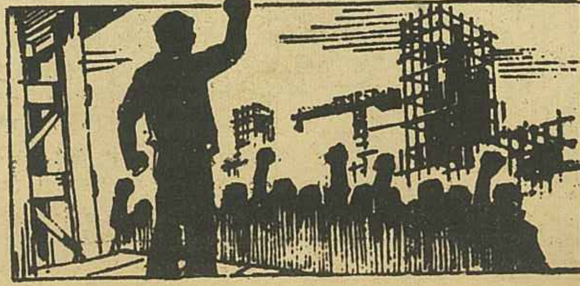
Onlar Maden-İş'in amacının emperyalizme ve faşizme karşı mücadele etmek olduğunu söylüyorlar. Ama 15-16 Haziran'da olduğu gibi faşist diktatörlüğe karşı verilen mücadelede en ön saflarda yerini alan yiğit işçi sınıfını arkadan hançerleyenleri, DGM Direnişinde işçilerin gelişen mücadelesini pasifleştirenleri, Profilo Direnişini karalamaya çalışanları, MESS Grevinde komprador burjuvaziyle anlaşarak işçileri satanları Maden-İş üyesi işçiler unutmadı ve unutmayacaktır.

Maden-İş'in yönetimini gaspeden sosyal-faşistlere karşı, devrimci bir muhalefet oluşturan devrimci işçilerin işten atılması için yoğun bir çaba harcayan sosyal-faşist sendika ağaları bugün Maden-İş dalında çalışan işçilerin işten atılmasında en büyük rolü oynamaktadırlar.

İşte Maden-İş'deki sosyal-faşist sendika ağalarının söyledikleriyle yaptıkları bunlardır, bugün bunları bilmeyen hiçbir Maden-İş üyesi işçi yoktur. Bütün bunlara rağmen, Maden-İş üyesi işçilerin devrimci muhalefeti her geçen gün yükselmekte ve yeni boyutlara varmaktadır. Yükselen bu devrimci muhalefetten korkan sosyal-faşist sendika ağaları ise daha da hırçınlaşmaktadırlar. DİSK'in yönetiminden düştükten sonra şimdi de Maden-İş'in yönetiminden düşeceklerini görerek çeşitli taktiklerle yönetimde kalmaya çalışmaktadırlar.

Maden-İş'de sosyal-faşist sendika ağalarına karşı gelişen mücadeleden yararlanarak bu muhalefeti kendi peşlerine takmak isteyen CHP'li reformist sendika ağaları Devrimci Maden-İş'i kurarak, Maden-İş üyesi işçileri bu sendikaya çekmeye çalışıyorlar. Bunu Ereğli'de kısmen gerçekleştirmişlerdir. Ve şimdi de bu faaliyetlerini 14. Bölgede ve Türk Demir Döküm Fabrikasında yoğun bir şekilde sürdürmeye çalışıyorlar. Türk Demir Döküm Fabrikası önemli bir mevziidir, çünkü Türk Demir Döküm işçilerinin Devrimci Maden-İş'e kayması diğer işyerlerindeki işçilerin de kaymasını kolaylaştıracaktır. Bunu çok iyi bilen reformist sendika ağaları özellikle bu bölgede çalışmalarını yoğunlaştırmışlardır.

Bugün 14. Bölgede reformist sendika ağalarına en iyi uşaklığı yapanlar da TİKP-Aydınlık karşı-devrimcileridir. TİKP karşı-devrimcileri için işçi sınıfının çıkarları önemli değildir, onlar için önemli olan Rusya'ya karşı tavır almaktır. Bu tavrı alanın kim olduğu önemli değildir. Daha dün TİKP karşı-devrimcilerinin başı Doğu Perinçek "AP, CHP, MSP birleşmelidir" diye bağırarak gerçek niyetini ortaya koydu. "3 dünyacı" TİKP'liler işçilerin menfaatini en iyi Devrimci Maden-İş'in savunduğunu söylüyorlar. Çünkü, Dev.Maden-İş, Rusya'ya karşı çıkmaktadır. Peki ama bugün faşist MHP, Rusya'ya daha çok karşı çıkmaktadır. O zaman neden gidip faşist sendikalarda MİSK'de birleşmiyelim? TİKP karşı-devrimcileri, bugün Rusya'ya karşı her kesin, yani işçilerin patronlarla, köylülerin ağalarla, tefecilerle, devrimcilerin faşistlerle Amerikan emperyalistleriyle birleşmesini savunmaktadırlar. Onlara göre, Rusya'ya karşı mücadele etmek için işçiler ücret artışı için grev yapmamalı, üretimi durdurmamalıdır. Yani ezen ve ezilen sınıflar birleşerek, Rusya'ya karşı koymalıdır. Bu karşı-devrimci oportünistler gazeteleri Aydınlık'ta yaygaralar koparak Devrimci Maden-İş'in propagandasını yapıyorlar. Bunun için de hergün bir siyaset değiştiren devrimcilikle ilgisi olmayan ne idüğü belirsiz insanları da "işçi sınıfının önderleri" olarak gösteriyorlar. Maden-İş işçilerinin çok iyi tanıdığı hergün bir siyaset değiştiren, mücadele yerine kof gösteriş yapan Kır İsmail'i Türk Demir Döküm işçilerinin önderi olarak gösteriyorlar.

CHP'li sendika ağalarına gelince bunları da Maden-İş üyesi işçiler iyi tanırlar. Bunlardan birincisi Hakkı Öztürk'tür. Daha dün bu sendika ağası Kemal Türkler'le, Mehmet Ertürk'le baş başa işçileri nasıl sömüreceklerini, işçi sınıfının gelişen mücadelesini nasıl durduracaklarını hesaplıyorlardı. Bunun örnekleri henüz Maden-İş işçilerinin kafalarından silinmemiştir. Daha dün 14. Bölge başkanı iken yaptıkları, Uzel işçilerinin işi yavaşlatma girişimlerini bastırması henüz unutulmamıştır. Devrimci Maden-İş Sendikasının Başkanı Şükrü Özbayrak'ın patronlarla anlaşarak işçileri kaç kere sattığını Ereğli'li işçiler çok iyi bilmektedir. Sözde Devrimci Maden-İş'in tüzük ve programı, Maden-İş tüzüğünden farksızdır, onun bir kopyasıdır. Devrimci Maden-İş'in tüzüğü, işçilerin sınıf mücadelesini geliştirmeyi değil, fakat onları patronlarla birleştirip, sahte reform vaadleri ile bu düzenin sınırları içerisinde tutmayı amaçlamaktadır.

Maden-İş Üyesi İşçi Arkadaş!

Sosyal-faşistlerin Maden-İş üzerindeki çemberini kırmak için gelişen mücadeleye devrimci işçiler doğru bir önderlikle daha da geliştirmelidirler.

Bugün bazı arkadaşlarımız sosyal-faşistlerin bu baskılarından yılgınlığa kapılarak, Devrimci Maden-İş'e üye olmaktadırlar.

İşçi sınıfı bundan evvelki mücadelelerinden dersler çıkarmalıdır. Daha dün faşist Cevher-İş Sendikasına karşı işçilerin kendiliğinden mücadelesi doğru bir önderlikten yoksun olduğu için Maden-İş'in kuyruğuna takılmıştı. O yıllarda da Maden-İş bugünkü Devrimci Maden-İş gibi kof yaygaralar koparıyor, "söz ve karar sahibi tabandır", "biz sınıf sendikasıyız" diyordu. Fakat hayatın gerçekleri bunların sınıf sendikası değil, burjuvazinin sendikası olduğunu gösterdi. Bugün de aynı yaygaralar Devrmici Maden-İş koparıyor. Fakat biz işçiler geçmişten biraz dersler çıkarırsak bunların ikiyüzlü iğrenç yüzlerini görebiliriz. Bir sendika ağasından kurtulup, diğer sendika ağasının kuyruğuna takılmak hiç bir sorunu çözmez. Bizim görevimiz bu sendika ağalarının iğrenç yüzlerini açığa çıkarmak, onları mahkum etmektir. Bu mücadele tankıyla, topuyla, tüfeğiyle, ordusuyla, polisiyle karşımızda duran komprador patron-ağa devletini yıkma mücadelesidir. Bu mücadelenin bir parçası olan, Maden-İş başına çöreklenmiş sosyal-faşistlere karşı mücadelemiz de zorlu bir mücadeledir. İçimizdeki öfke ve kini kullanmak isteyen kokuşmuş sendika ağalarına karşı gereken cevabı vermeliyiz. Çünkü Devrimci Maden-İş'in başlattığı bu girişimi sosyal-faşist sendika ağalarına karşı gelişen muhalefeti parçalamaya ve sosyal-faşistlere karşı verilen mücadeleyi zayıflatmaya yarar. Bazı arkadaşlar "şimdiye kadar sürdürülen muhalefetlerin hepsinin sosyal-faşist sendika ağaları tarafından bastırıldığını söylüyorlar". Neden şimdiye kadarki muhalefetler sosyal-faşistler tarafından bastırılmıştır? Çünkü bugüne kadar gelişen muhalefetler doğru bir önderlikten yoksundu. Sendikal mücadelemizdeki önemli zaaflarımızdan dolayı bu muhalefetler bastırıldı. Fakat geçmiş hatalardan ders çıkartarak sağlam adımlarla yürümek işçi sınıfının doğru tavrıdır. Bizim bugün yapmamız gereken de budur. Bugünkü ortam sosyal-faşist sendika ağalarının istediği bir ortamdır. Çünkü "kurt bulanık havayı sever", sosyal faşistler de bir kurt gibi teker teker isim tesbit edip patronlarla anlaşarak devrimci işçileri işten atmaları için fırsat doğmuş oldu. İkinci olarak sosyal faşistlere karşı Maden-İş üyelerinin tümünün başlattıkları muhalefeti parçalamaya yarar. Bu da sosyal-faşistlerin işine yaramaktadır, çünkü onlarda devrimcilerin kendilerinden ayrılmasını ve böylelikle de yerlerini sağlamlaştırmış olacaklardır.

Devrimci Maden-İş'in başına çöreklenmiş reformist sendika ağaları yarın devrimci muhalefete izin mi verecektir. Söz ve karar tabanındır ilkesini uygulayacak mıdır? Sözleşmeler de patronlarla anlaşmayacak dır? Bunların olacağını düşünmek olsa olsa hayal olur. Çünkü daha dün Maden-İş'de aynılarını söylüyordu. Bazı arkadaşlar Devrimci Maden-İş de aynısını yaparsa onları da terkederiz diyorlar. Yani her sene bir sendika değiştirmek, bu çözüm neyi halledecek, hiç bir şeyi. Bir sendika ağasından diğerine; bir diğerinden başka birinin kuyruğuna takılmak yarasa yarasa ancak sendika ağalarının işine yarar. Yalnızca sendika ağalarının değil, aynı zamanda komprador burjuvazinin işine yarar. Çünkü işçilerin bölünmesini isteyen burjuvazidir.

Maden-İş Üyesi İşçi Arkadaş,

Bugün en önemli görevimiz, Maden-İş ' in başına çöreklenmiş sosyal-faşist çemberi kırmak için mücadele etmek, aynı zamanda mücadelimizi bölmeye çalışan reformist sendika ağalarının ve karşı-devrimci TİKP - Aydınlık oportünistlerinin oyunlarını açığa çıkararak, onları mahkum etmektir.

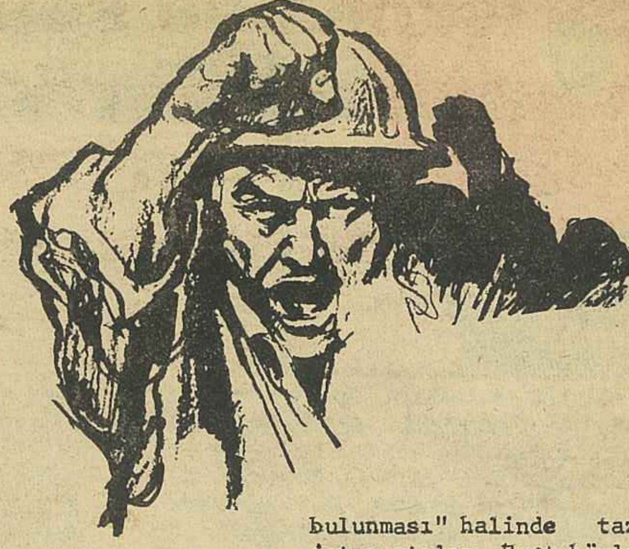
Geçmiş tecrübeler bize ışık tutmalıdır. Atacağımız her adımı dikkatli atmalıyız. Bugün atacağımız yanlış adım sosyal-faşistlerin. reformistlerin ve karşı-devrimci TİKP -Aydınlık oportünistlerinin güçlenmesine yarar, burjuvazinin işine yarar. Biz düşmanlarımıza koz vermemeliyiz. Bizim adımlarımız her zaman devrim mücadelesine hizmet etmelidir. Mücadelemizi geliştirmelidir. Çünkü "Böl, yönet" taktiğine her zaman burjuvazi başvurmuştur. Bugün de reformist sendika ağalarının yaptığı budur, onlar işçileri bölerek, yönetmeye çalışıyorlar. Bunlar karşısında kale gibi sağlam ve bir bütün olmalıyız, bizi bölmeye çalışan oyunları açığa çıkararak, yerle bir edelim.

MADEN-İŞ'TEKİ SOSYAL-FAŞİST ZİNCİRİ KIRALIM, REFORMİST DEVRİMCİ MADEN-İŞ'İ VE TİKP AYDINLIK KARŞI DEVRİMCİLERİNİN OYUNLARINI BOZALIM.

YAŞASIN MADEN-İŞ ÜYESİ İŞÇİLERİNİN SOSYAL-FAŞİST VE REFORMİST SENDİKA AĞALARINA KARSI MÜCADELESİ !..

KOMPRADOR BURJUVAZİ-TOPRAK AĞALARININ DÜRÜST EŞİTLİĞİ

İş Kanunu'nun 16.-17. maddeleri burjuvazinin baskı ve sömürü aracıdır

Çok kullanılan bir sözcük vardır. "eşitlik". Evet bu kadar bol kullanılan bu sözcüğün ilginç olan yanı bir o kadar da bol anlamı olmasıdır.

Bu anlam kullanananın sınıfsal yapısına göre değişir. Haksızlığın ve eşitsizliğin olduğu yerde haksızlığa ve eşitsizliğe uğrayanın dilinde eşitlik sözü gerçek bir anlam kazanırken bu haksızlık ve eşitsizliğin çıkarlarına uygun düşenlerin dilinde bir sahtelikten gerçek durumun üstünü örtmeye yarıyan bir maskeden öte bir anlam taşımaz.

Sömürünün dolayısıyla sınıfların ortaya çıkışından bu yana eşitlik de daima bu iki anlamda kullanılmıştır. Mesela kölecilik zamanlarında o zamanın ufak devletlerinden birinin kanunlarında şu vardı. "Bütün vatandaşlar eşittir" Ama işin ilginçliğine bakın ki o zamanın emekçi sınıfı köleler vatandaştan sayılmıyordu. Zamanımıza dönecek olursak, bugün ülkemizde komprador burjuva ve toprak ağalarının anayasasına bakacak olursak bütün vatandaşlar mahkemeler önünde eşittir. Peki hepimizin hayat içinde gördüğümüz nedir? Elbette ki mahkemelerin kapısından esas haklı kim olursa olsun daima yoksulların "haksız" büyük zenginlerin haklı olarak çıktığıdır. Yine anayasada herkesin dilediği gibi gezme seyahat etme hakkı vardır. Sağolsunlar bize çok büyük bir nimet bağışlamışlar ama ne yapalım ki paramız olmadığından, yaşamımızı ancak sürdürdüğümüzden böylesine büyük bir hakkı kullanamıyoruz. Evet bu hakta görünüşte bir eşitlik öyle bir eşitlik ki bu haktan yalnız zenginler faydalanabiliyor.

Gelelim günümüz Türkiye'sinde iş kanununun 16 ve 17. maddelerine. Bu maddeler komprador burjuva ve toprak ağalarının "eşitlik anlayışını çok güzel bir şekilde gözler önüne sermektedir. Bu maddeler güya birbirinin karşıtıdır. Yani biri işvereninin diğeri işçinin çıkarını savunuyormuş ! Maddeler daha önceden bildirmeden, işçi ve işveren arasındaki çalışma akdinin bozulması hakkını içeriyor. Bu görünüşteki eşitliğin sahteliği daha maddelerin adına bakıldığında ortaya çıkıyor. Biri işçinin bildirimsiz (16) fesih hakkı, diğeri işverenin bildirimsiz fesih hakkı. (17) Sonuç; işçinin sokakta kalma hakkı. İşsizliğin kol gezdiği bir düzende zarzor bir işe yerleşen bir işçi ne olursa olsun işini terketmez, çünkü terkettiğinde açlığa mahkumdur. Bu durumda 16. madde ayakları havada bir maddedir. Bunda baştan işçinin yararına olan hiç bir şey yoktur. İşçiye verdiği tek hak açlığa mahkum olmak hakkıdır. 16. maddenin bir bendi şöyledir. "a. Hizmet akdinin konusu olan işin yapılması sözleşme sırasında bilinmeyen ve işin mahiyetinden doğan sebeple işçinin sağlığı veya yaşayışı için tehlikeli olursa" Hele bakın öyle bir iş ki hastalık yaptığı hatta hayatı tehlikeye soktuğu halde sözleşme sırasında bilinmiyor. Hadi burası neyse ya böyle bir durum olduğunda yapılması gereken işvereni bu konuda derhal tedbir almaya mecbur etmek ve cezalandırmak değilmi dir. Ama onlar böyle bir şeyi asla yapamazlar, çünkü düzen onların düzenidir. Ve yasalar onların çıkarlarına uygundur. Onlar bu yasayla işçilere şunu diyorlar. Ya hastalananın ölün ya da sizlere verdiğimiz bu işten çıkabilme nimetinden faydalanın, açlığa mahkum olun. Bugün ülkemizde iş hastalıkları oldukça yaygındır ve giderek artmaktadır. İş hastalığına yakalanan işçilerimize verilen mükafat da işten atılmak olmaktadır. Oysa işverenin çıkarlarına, en uygun kanun olan 17. maddenin aynı bölümünde işçiyi ille de suçlayabilmek için yaptıklarına bakın şimdi. "İşçinin kendi kasdından veya derli toplu olmayan yaşayışından yahut içkiye düşkünlüğünden doğacak bir hastalığa veya sakatlığa uğraması halinde bu sebeple doğacak devamsızlığın ardı ardına üç iş günü veya bir ayda beş iş gününden fazla sürmesi" Burada işçiyi ille suçlu çıkarmak için kendilerini ne kadar zorladıkları meydana çıkıyor. "Kendi kasdından hastalığa tutulmak veya sakatlanmak" Hangi kafa hangi mantık böyle birşey düşünebilir. İnsan herhangi bir başka şeyde kasıt yapar ama iş kendi kendini sakatlamak veya hasta etmeye gelince bu çok gülünç olmuyor mu?

Ahlak ve iyiniyet kuralları bölümüne bakacak olursak şunları görüyoruz. (16. maddeden) "b. İşveren işçinin veya ailesi üyelerinden birinin şeref ve namusuna dokunacak şekilde sözler söyler veya davranışlarda bulunursa işten bildirimsiz çıkabilme hakkına sahiptir. "Burada işçilerin şeref ve namuslarına ne kadar önem verdikleri gözlerimiz önüne serilmektedir. Zaten onlar bugün okullarda okutulan ahlak kitaplarında da bundan farklı şeyler yazmıyorlar. Ahlak nutukları atmaktan pek hoşlanan bu karşı devrimci sınıfların ahlaksızlığı burada gün gibi açığa çıkmaktadır. Bugün patron veya uşakları tarafından kendisine küfredilmeyen ne kadar işçi vardır. Bugün patronların kadınlarımıza kızlarımıza göz koymalarını onları kendi pis emellerine alet edip hayatlarını mahvetmelerini yüreklerimiz yana yana görmüyormuyuz? "Ahlak" sözü bu ahlak düşmanlarının ağzında ne kadar da iğreti duruyor. Ahlaksızlıklarının bedelini ise işten çıkabilme hakkını tanımakla "ödüyorlar". 17. maddede bu bölümün karşılığı şöyle. "b. işçinin işveren yahut bunların aile üyelerinden birinin şeref ve namusuna dokunacak sözler sarfetmesi veya davranışlarda bulunması (her ne hikmetse kendi maddelerini biraz daha kabarık tutmuşlar) yahut işveren hakkında şeref ve haysiyet kırıcı asılsız ihbar ve isnatlarda bulunması" halinde tazminatsız işten atılır. Evet böyle bir durumda işçiye ödedikleri işçiye çıkma hakkını tanımak; ödedikleri ise onu tazminatsız açlığa atmak. Bir de şunu görmek gerekir ki şeref namus maddeside patronlarla işçilerin yaptıkları farklıdır. İşçiler yaptıkları onların kadınlarının kızlarının namuslarına göz dikmet değil onların baskı ve sömürüsüne karşı koyverdikleri küfürlerdir genellikle.

Yine 16. maddeye dönelim" d. İşveren tarafından işçinin ücreti kanun hükümleri veya iş sözleşmesi şartları gereğince hesap edilmez veya ödenmezse" yani bize diyorlarki; onlara bunu ödetmek de neymiş baktınız ücretiniz ödenmiyor buyurun çıkın gidin efendim. Evet bize gösterdikleri yol bu. Ücret denilen şey nedir zaten. Ancak yaşayabilmemiz (tabi yaşayıp ta onları daha zengin etmek için yoksa bızı duşündüklerinden değil) için verdikleri değil. Ve kar hırsları onları o kadar sarmıştır ki ücretlerinize bile göz dikmektedirler, emeğimizi sömürdükleri yetmiyormuş gibi güya işçi çıkarlarını savunan maddeye bakın diyorlar ki "biz istersek ücretlerinize de el koyarız, bunu nasıl mı öderiz, tabi size işten çıkma hakkını tanıyarak."

İşçi sınıfının kurtuluşu komprador burjuva ve toprak ağalarının yasallarıyla gerçekleşemez. Çünkü onların yasası kendileri içindir. İşçiler kendi yasalarını koyarak sömürüden ezilmekten, ve horlanmaktan kurtulurlar. Bu da ancak iktidara sahip olmakla olur. İktidara da ancak silahlı halk savaşı yoluyla sahip olunabilir.

Devamı Sayfa 11'de

BÜTÜN ÇORAP İŞÇİLERİ BİRLEŞİN!

İSTANBUL
Çorap İmalâtçıları ve Formacıları
Esnaf ve Sanatkârları
DERNEĞİ
Babıali Cad. No. 54 Tasvire Han Kat 3
No. 31 Cağaloğlu - İstanbul
Tel.: 27 63 73

KARARLAR

1 — 28/3/1977 tarihinde uygulamıya konulan 28/2/1977 gün . ... lışma şeklinde olduğu gibi günde 8 saatlik vardiya halinde iki vardiya o... Bu çalışma şekline enerji kısıtlamasını telafi etmek için aşağıda belirtilen ilave çalışma uygula... caktır.

a — Pazartesi günleri tam gün çalışılacaktır.

b — Pazartesi haricindeki diğer günlerde çalışma saat 23.00 ten saat 24.00'e kadar uzatılmıştır.

Bu yapılan ilâvelerle birlikte haftalık çalışma 96 saatten 109 saate çıkarılmıştır.

c — Formacı ve burun dikişçisi üyeler.miz saat 8.30 dan 18.00'e kadar çalışacaklardır.

2 — Yukarıda belirtilen çalışma şekline göre, hayat pahalılığı, asgari ücretlerin artması ve makinalarda kullanılan malzemelerinin fiatlarının aşırı derecede artması nedenleri ile Fason Fiatları aşağıdaki gibi tesbit edilmiştir

Arkadaşlar !

Biz yıllardan beri Mahmutpaşa, Yeşildirek, Cağaloğlu'nda, Bayrampaşa'da gecemizi gündüzümüze katarak bir parça ekmek parası için çalışıyoruz, çorap işi yorucu ve tehlikeli bir iştir.

Arkadaşlar biliyoruz ki eskiden çorap işi 12 saat üzerinde idi. Sabah saat 8, akşam 7'e, akşam saat 7'den, sabah saat 8'e kadardı. Fakat patronların kurmuş olduğu Çorapcılar Derneği bunu değiştirdi ve 8 saat uygulamaya geçti. Fakat bu uygulama yamalı bir bohça gibi hergün bir yeri söküldü. Bir baktık yine 12 saat çalışıyoruz. Bir baktık yine 8 saat çalışıyoruz. Fakat bu kez bohça başka türlü yamanmıştı ve patronların derneği yeni karar almıştı ve bu karar da aynen şöyle idi:

KARARLAR

1 - 28/3/1977 tarihinde uygulamıya konulan 28/2/1977 gün ve 9. sayılı kararda belirtilen çalışma şeklinde olduğu gibi 8 saatlik vardiya halinde iki vardiya olarak 16 saat çalışılacaktır. Bu çalışma şekline enerji kısıtlamasını telafi etmek için aşağıda belirtilen ilave çalışma uygulanacaktır.

a - Pazartesi günleri tam gün çalışılacaktır.

b - Pazartesi haricindeki diğer günlerde çalışma saat 23.00 ten saat 24.00'e kadar uzatılmıştır.

Bu yapılan ilavelerle birlikte haftalık çalışma 96 saatten 109 saate çıkarılmıştır.

c - Formacı ve burun dikişçisi üyelerimiz saat 8.30'dan 18.00'e kadar çalışacaklardır.

2 - Yukarıda belirtilen çalışma şekline göre, hayat pahalılığı, asgari ücretlerin artması ve makinalarda kullanılan malzemelerinin fiatlarının aşırı derecede artması nedenleri ile Fason Fiatları aşağıdaki gibi tesbit edilmiştir.

Arkadaşlar, bir dernek nasıl oluyorda tek taraflı bir karar ile işçilerin çalışmalarını değiştiriyor, oysa esas çalışma hergün 8 saattir, bu patronların işçiler üzerindeki baskılarının açık bir örneğidir.

Yalnız bu kadar mı çorap işçilerinin % 90'ı sigortasız ve işyerlerinin çoğu sağlıksız, makina dişlileri açık her sene bir kaç arkadaş parmağını bu dişlilere kaptırıyor, tabii sigortası olmayan ışçi hakkını arayamıyor.

Birlik olarak pazartesi tüm gün çalışmayı ve cumartesi 3'ten sonra çalışmamayı ve patronların işçiler üzerinde olan baskısını atalım, sigorta, sendika hakkımızı alalım unutmayalım ki hak verilmez alınır.

Arkadaşlar,

Patronlar, işçilerin örgütlü mücadelesinden korktukları için işçilerin toplanma yeri olan derneklere kayıt olan arkadaşları işten atıyorlar ve onlara gözdağı vermek istiyorlar, oysa onlar yanılıyor işçiler her zaman olduğu gibi yine kendi öz örgütü olan İstanbul Giyim İşçileri Derneği'nde toplanıp örgütlü mücadele verip bütün haklarını söke söke alacaktır.

- YAŞASIN BÜTÜN ÇORAP İŞÇİLERİNİN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ !
- KAHROLSUN PATRON-AĞA DEVLETİ VE ONUN SÖMÜRÜCÜ SAHTE ÇORAPÇILAR DERNEĞİ !

ISTANBUL'DAN BİR GRUP ÇORAP İŞÇİSİ

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK

MIZRAĞIN UCU ÇU

Oportünizm ve inkarcılığın kökleri ta yenilgi sonrası döneme dayanır. Bugünkü tasfiyeci elebaşlar yenilgi sonrası dönemde bir dizi sağcı tezler geliştirme istikametinde ilerlediler. Bunlar o dönemde, ML harekete, onun çizgisine ve geçmişine güvensizlik ve inançsızlık duyuyor, fakat bunu açık bir tarzda da ifade edemiyorlardı. Sadece bir takım kesik sesler çıkartıyorlardı. Bu elebaşlardan bazıları kendi deyimiyle "sosyalist devrimi savuna yazarken" ve yenilgı karşısında karamsarlık ve yılgınlık içinde bocalarken, diğer bazıları da çok farklı olmayan bir durumdaydılar. Onlar içten içe İbrahim yoldaşa düşmanlık besliyor, tüm "felaket - lerin" sebebi olarak onun çizgisini görüyorlardı. Bunun temelinde, yenilginin bu unsurların burjuva duygu ve emellerine de darbe vurması ve aynı zamanda buna tepki olarak bu duygu ve emellerin kabarması yatıyordu. Onlar geçmışi tahlil ederken, kendi olumsuzluklarını ve çıkmazlarını ML harekete malediyor onun geçmişine kelimenin tam anlamıyla yere batırıp çıkarıyorlardı. Devrimci coşku, heyecan ve azimleri körelmiş, pasif, hantal tedirgin, ürkek ve şevksiz bir hale gelmişlerdi. Oslendikleri görevleri, memur zihniyetiyle ve angarya gibi yerine getiriyorlardı. Çünkü ML hareketin çizgisine içten içe şüpheyle bakıyor, gerçekte inanmıyorlardı.

Tasfiyeci elebaşlar ta o zamanlardan ML hareketin geçmişinin küçük burjuva olduğu yolunda görüşlere sahiptıler. ML hareketle Aydınlık oportünistleri arasındaki nitelik farkını siliyor, ikisini bir kefeye koyuyorlardı. Halkın Kurtuluşu ve benzerı küçük-burjuva akımların etkisinde kalıyor, onların parti üzerıne sağcı tezlerini tekrarlıyorlardı. Bu bakımdan bugün savundukları, dün savunduklarından özde farklı değildir.

Güçlüklerle karşılaştıkça sağcı tezlere sarılma tasfiyecilerin belirgin bir özelliğidir. Bu onların küçük-burjuva entellektüel yapılarından ileri geliyor. Sözüm ona "bilimsellik" adına ML harekete hakim kılmaya çalıştıkları mükemmelliyetçilik ve aydın gevezeliği olmuştur. ML hareket içinde devrimci coşku, canlılık ve heyecan yerine, pasifizm, gevşeklik, şekilsizlik ve bürokratizm ruhunun yayıcıları olmuşlardır. Onlar küçük-burjuva aydın yapının en berbat özelliklerini ML hareket içinde yansımasının esas kaynağını oluşturmuşlardır. Oportünizm ve inkarcılık, bireyci, kariyerist, küçük burjuva aydın sınıf temeline dayanıyor. Onların entrikacılığına, tasfiyeciliğine temel olanda budur. Tasfiyeciliğin kara bayrağını açışları, hangi yolla olursa olsun oportünist görüşlerini ML harekete hakim kılma çabalarının doruğu idi. Yenilen ve ıyice köşeye sıkısan küçük-burjuva aydınının kolladığı elverişli bir şartta gerici bir başkaldırışını temsil ediyordu. Bu aynı zamanda küçük-burjuva aydınının incinen gururunu tamir için öteden beri geçer saydığı yegane yoldu. Geçmişteki hizipçi elebaşların M-L harekette tahribata yolaçmalarında bunun önemli bir rolü olmuştur. Geçmişteki hizipçi yıkıcılık inkarcı-oportünistlerin günahlarının bir kefaretiydi. Onlar hizipçiliğe karşı ciddi ve tutarlı bir mücadele yürütmediler, aksine esas olarak tutarsız, liberal ve uzlaşmacı bir anlayışla yaklaştılar. Kimi zamanki "sekter" çıkışları ilkeliliklerinden değil, "incinen gururlarını tamır" gayretındendi. Hızipçi mevki düşkünlerinin bır kısım dürüst unsuru peşlerinden sürüklemelerinde bu etkili oldu. Şimdi bize "hizıpçilik" çamuru fırlatmaları, hizipçiliğe, hizıpçi, yıkıcılığa ve içi boşalmış, porsunmuş unsurlara karşı tavrımızı bilen devrımci kadrolar için aldatıcı olamaz.. Tasfiyecı baylar bu seviyesiz ve adi suçlamalarıyla kuyruk acılarını dindirmeye çalışıyorlar.

TAKLA ŞAMPİYONLARI

Dikkat edilırse tasfiyeci baylarımız partı meselesini geçiştirmek için akla karayı seçiyorlar. Meseleyi başka noktalarda odaklaştırmak için atmadıkları takla kalmıyor Bu canalıcı esas meseleden uzaklaşma gayretleri anlamlıdır. Çünkü bu konuda yazdıkça çuvallıyorlar. Ama biz onların bu meseleyi geçiştirme çabalarına izin vermeyeceğiz ve üzerine üzerine gideceğiz. Bugün bu mesele sadece oportünist tasfiyecilerle aramızdaki bir mesele değil, genel olarak devrimci hareket içindeki en güncel ve önemli meselelerden biridir. Hatta birincisidir dersek mübalağa etmiş olmayız. Oysa tasfiyeci baylarımız bu meselede ölü sessizliği içindedirler.

Fakat bir takım "itiraf"larda bulunduklarını da teslim etmek gerekir. Örneğin Partinin Yolu'nun kendi çıkardıkları 2. sayısında çoğunluğun kabul ettiği görüşler yerine kendi görüşlerini her türlü ilke ve disiplini ayaklar altına alarak ilan ettiklerini eleştirdiğimizde, "Partinin Yolu'nun ikinci sayısında yayınlanan değerlendirmede, konulan kıstaslarla H.Kurtuluşu'nun mevcut küçük-burjuva değerlendirmesi arasında çelişki var" diye yazmışlardı. Sonra bu yazdıklarını yuttular. Ama kâğıt kalın olduğu için boğazlarında kaldı. Şimdi o yazının çoğunluğun görüşünü dile getirdiğini iddia ediyorlar, ama bir yandan da geçmişte ML hareketin sözümona "I.Aşamada" olduğunu yazıyorlar Va tam bir teorik keşmekeş içinde ML hareketin görüşlerinin programa temel teşkil etmediğini söylemediklerini belirtiyorlar. Hem sözümona "I. Aşamada" olduğunu söyleyeceksin hem de görüşlerin program düzeyinde olduğunu reddetmeyeceksin. Bunun adı da "marksist"bakış açısı olacak.

Tasyfiyeci bayların "değerlendirmede konulan kıstaslarla H.Kurtuluşu'nun mevcut küçük-burjuva değerlendirmesi arasında çelişki var" diye yazmaları ne anlama geliyordu? Bu gelecek eleştirileri bastırma, törpüleme, küçük bir yanlışlık gibi gösterme çabasının ürünüydü. Onlar, "madem yayınlanan değerlendirme, çoğunluğun kabul ettiği doğru görüşleri ıçeriyorda, konulan kıstaslarla H. Kurtuluşu'nun mevcut küçük-burjuva değerlendirmesi arasındaki çelişki nereden çıkıyor", diye sorulacağını hesap edemediler. Konulan kıstaslarla H.Kurtuluşu'nun mevcut küçük-burjuva değerlendırmesi arasında çelişki olması ne demektir? Cevabı gayet açık: Partinin Yolunda yayınlanan değerlendirmede sunulan bakış açısı ve bundan çıkan kıstaslar H.Kurtuluşu vb. küçük-burjuva akımları ML görmenin bakış açısı ve kıstaslarıydı. Bunun çoğunlukça benimsenmeyen oportünist ve inkarcı görüşlerın ta kendisi olduğunu belirtmeye bile gerek yok. Şimdi kalkıp "yayınlanan değer-lendirme çoğunluğun görüşüne uygundu" diyebilme acemi bir pişkinlik örneğidir.

Bir sene önce, ML hareketin sözüm ona "I. Aşamada" olduğu el altından ortaya konulmaya çalışılırken, şimdi açıkça savunulmaya başlanmıştır. Bu, "I. Aşamada birden fazla ML gurup olur" vaazı ile birlikte ele alındığında H.Kurtuıuşu ve benzerlerinin ML olduğu tezının tam tekmil karşımızda olduğu görülür.

Tam tekmilliğe yukarıya aktardığımız "masum" itirafı da eklediğimizde daha bir anlam kazanıyor. Elbette, ML hareketin görüşlerinı program düzeyinde görülmezse, yani sözümona "I.Aşamada" olduğu ve bu aşamada bır den fazla ML grup olabileceği tezleri piyasaya sürülürse küçük-burjuva akımları ML olarak değerlendıriyor demektir. Bunun "inceltmeye" gelir yanı yoktur. Bu durumda kuşkusuz "konulan kıstaslarla H.Kurtuluşu'nun küçük burjuva değerlendirmesi arasında çelişki olur."

"ÖZÜRÜ KABAHATİNDEN BÜYÜK"

Tasfiyeci baylar, "3 dünya teorisi"tartışmalarının aceleci, tepeden inmeci ve yüzeysel olduğunu, tam Partinin Yolunda kendi oportünist görüşlerini yayınladıkları sırada ilan ettiler. Onlar bu fikirlerini önceden de, hatta "3 dünya teorisi"nin tartışılması esnasında da taşıyorlardı. Bunun temelınde yatan, bu karşı-devrimci teoriyi lafta reddetmek, ama birçok tezini vb. gibi yaftalar altında tartışmayı erteleme, çözümü çıkmaza sokma, muğlaklık ve kafa karışıklığı körükleme çabaları, daha önce de belirttiğimız gibi oportünizmin direncını temsil ediyordu. Bu çabalar, özellikle "3 dünya teorisi"ni açıkça savunan oportünist ve inkarcı bir elebaşıda somutlaşıyordu. Fakat oportünist çabalar iflas ettirildi ve oportünizmin direnci kırıldı.

"Derin ve kapsamlı araştırma", "yüzeysel ve aceleci olmama" gibi örtüler ardına gizlenen ve "3 dünya teorisi" tartışmasının "yüzeyselliğinden", "aceleciliğinden", "tepeden inmeciliğinden" ilk dem vuruşun altında "3 dünya teorisi"ni savunma yatıyordu.

Daha sonra, "3 dünya terosi"nin yüzeysel tartışıldığı, tepeden inmecilik yapıldığı iddialarını tasfiyeci baylar tekrar piyasaya sürmeye başladılar. Ama bunu hakim kılamadılar. Bu seferki çıkışlarının temelinde de oportünızm, özellıkle de "bloksuzluk hareketi" nın anti-emperyalist bir niteliğinın olduğu şeklındeki görüşleri yatıyordu. Bu görüşlerının tartışmaya açılmasını sağlamaya çalıştılar. Fakat başarılı olamadılar. Bu "3 dünya teorisi"ni yeniden tartışalım demekten başka birşey değildi. Tasfiyeci baylar aynı zamanda H.Kurtuluşu ve benzeri küçük burjuva akım ve hiziplerin saldırılarına göğüs geremiyor ve onların etkisinde kalıyorlardı. Küçük-burjuva akımlarda bize "3 dünya teorisi"nı yüzeysel reddettiğimiz suçlamasını yöneltiyorlardı.

Tasfiyeci bayların "3 dünya teorisi" nın yuzeysel tartışıldığı, tepeden ınmecilik yapıldığı üzerine "ozeleştiri" ise parti meselesi tartışması sonucu, oportünist görüşlerını hakim kılamadıkları, bunu gerçekleştirmek için sinsi yollara başvurdukları döneme rastlar. Bu "özeleştirinin" temelinde yatan yıne oportünizm, özellikle de parti üzerine oportünıst ve inkarcı görüşleriydi. Onlar "3 dünya teorisi"nin yüzeysel vb.şekilde tartışıldığını söylemelerinin yanısıra, parti meselesinde yüzeysel tartışıldığını ileri sürüyor ve oportünist görüşlerini özümletme yolu oneriyorlardı.

Tasfıyeci gazetenın 43. sayısında "tasfeyicı bayların ezici çoğunluğunun da katıldığı tespit budur" şeklindeki bir ifadeyle bizim bu oportünist manevrayı desteklediğimiz, izlenimı yaratılmak istenmiş. Bunun gerçekle hiçbir ılişkisi yoktur. Biz daima, "3 dünya teorisi"nin yüzeysel tartışıldığı vb. gibi örtülerin altından oportünizmın boy gosterdiğini somut olarak gösterdik ve bu tür iddiaların muğlaklık, güvensizlik yayma amacına hizmet ettiğini savunduk. En son ise, tasfiyeci bayların "özeleştiri" adı altında ortaya attıkları pespaye görüşlerin gerçek niteliğini, amacını su yüzüne çıkarttık, oportünist tertip ve manevralarını teşhir ettik.

"3 dünya teorisi" nin yüzeysel tartışıldığı iddialarının ardında "bloksuzluk hareketi"nın anti-emperyalıst bir yönu olduğu görüşü daıma varolmuştur ve bugün de vardır "bloksuzluk hareketi"ni savunduklarını soylediğimizde tasfıyeci baylar hışımla ayağa kalkıyor; "haşa", "küstah yalancı", "siyasi acizler" vs. dıyorlardı. Tasfiyecı gazetenın 43. sayısında yazdıkları bu nıtelendirmelerın, gerçek muhataplarını ortaya koyuyor. Tasfiyecı gazetenin 41, 42. sayıların da, "bloksuzluk hareketi"ni savunduklarını söylediğimiz için galiz küfürler savuran tasfiyecı baylar her ne hal olmuşsa 43. sayıda şunları yazıyorlar:

> "Yukarıda da belirttiğimiz gibi,'Bloksuz Dünya Teorısi' değil, ama 'bloksuzluk hareketi'nin tanlili ve ona karşı tutumumuz (bu ıkisinin çok farklı olduğu açıktır. Birisinde sistemleşmiş bir teori, diğerinde bir tahlil ve tutum belirleme sözkonusudur)sorunu bır süre belirsiz kaldı. Bazı yoldaşlar 'bloksuzluk hareketi'nin zayıf ve istikrarsız da olsa anti-emperyalist bir yönu olabileceği, bunu araştırmak gerektiği şeklinde eğılim taşıyorlardı (abç)."
>
> ......
>
> "....tasfıyeci şefler 'bloksuz dünya teorisı'ni savunmak gibı özde "3 dünya teorisı"ni savunmaktan farklı olmayan bir suçlamada bulunuyorlar. Yukarda da belırttiğımiz gibi, bu ifade yoldaşların

ÇUVALA SIĞMAZ

taşıdıkları hatalı eğilimi adlandırmada kullanılamaz; çünkü aralarında büyük fark mevcuttur." (abç).

Oportünizmin itirafı ancak bu kadar olur. Tüm yumuşatma ve inceletme gayretlerine rağmen baylarımız "bloksuzluk hareketinin anti-emperyalist bir niteliği olduğunu" savunduklarını açıklıyorlar. Ama bir yandan da bu konuda ML harekete sinsice çamur atmakdan da geri durmuyorlar. Bu konuda ML hareket içinde bir kargaşa olduğu izlenimi yaratmaya çalışıyorlar. Böyle bir kargaşa, ML harekette değil, baylarımızın kafasındaydı. Çünkü kafalarının içi burjuva ideolojisinin her türlü pisliğiyle doluydu. "Bazı yoldaşlar" dedikleri kendilerinden başkası; yani bir avuç iflah olmaz oportünist-inkarcıdan başkası değildir. "Bloksuzluk hareketi"nin anti-emperyalist bir yönü olduğunu savunduklarını söyleyecekleri yerde "bazı yoldaşlar böyle eğilimler taşıyordu şeklinde bir ifade kullanmaları tam bir "incelik" ve kıvranış eseridir. Böyle "egilimler" taşıyan "bazı yol--daşlar" kimdir baylar? Sizden başkaları mı? Bu kanıksanmış bayagı yöntemlerle zevahiri kurtarabileceğinizi mi sanıyorsunuz?

Tasfiyeci oportünist elebaşlar, "Bloksuzluk hareketi"ni emperyalizme darbe vurduğunu, anti-emperyalist bir nitelik taşıdığını ve desteklenmesi gerektiğini, hatta Türkiye'nin "Bloksuzluk hareketi"ne katılması talebini ileri sürmek gerektiğini savunuyorlardı. Onlar bu ML düşmanı görüşlerini ML harekete hakim kılmaya yeltendiler.. Halkın Birliği'nde ilan etme girişiminde bulundular. Bunu da sözümona "çoğunluk görüşü" olarak yapmaya çalıştılar. Ama bu gerici çabaları boşa çıkarıldı. Emellerine nail olamadılar. Bize savurdukları küfürler işte bu kuyruk acısının ürünüdür.

Yukarda alıntılarda dile getirilen görüşler, demagojinin en son harikası olarak nitelendirilebilir. Baylarımız "bloksuz dünya teorisi"ni değil ama, "bloksuzluk hareketi"ni savunuyorlarmış ikisi arasında büyük fark mevcutmuş. Birisinde sistemleşmiş bir teori, digerinde ise "bir tahlil ve tutum belirleme" sözkonusuymuş. Sanki çocuk kandırıp avutuyorlar. Hayır baylar, sadece kendinizi, kandırıyorsunuz. "Bloksuzluk hareketi"ni savun destekle, onun anti-emperyalist bir niteliği olduğunu belirt, arkasından da "bloksuzluk teorisi" çok farklı, başka birşeydir de, Buna kargalar güler. Sanırız baylarımız da yaptıkları demagojinin pek ustaca olmadığının, sanatlarına gölge düşürdüğünün farkındadırlar.

"Bloksuzluk teorisi" nereden çıkıyor? Bu, "bloksuzluk hareketi"nı tahlil ve ona karşı tutum belirlemeden ayrı birşey midir? Tasfiyeci baylar ayrı olduğunu iddia ediyorlar. Bu yüzden de "Bloksuzluk teorisi sistemleşmiş bir teoridir ("bloksuzluk teorisi" bir teoridir gibi lüzumsuz bir lafın süslü bir biçimi), bizimkisi ise bir tahlil ve tutum belirlemedir" diyorlar. Böylelikle kendilerini "bloksuzluk teorisi"ni savunmaktan kurtarmış oluyorlar. Buna "özürü kabahatinden büyük" denir ancak.

Tasfiyeci baylar halen "bloksuzluk teorisi"ni sinsi bir tarzda savunma talihsizliğine sahiptirler. Bu, onların "bloksuzluk teorisi"ni savunmak başka, "bloksuzluk hareketi"ni savunmak başkadır. İkisi çok farklıdır" şeklindeki görüşlerinde ifadesini buluyor. Nedir bu "büyük farklar"? Demagoji yapacaklarına bunu açıkça ortaya koymalıdırlar. O zaman kitleler ve peşlerinden sürükledikleri dürüst unsurlar bunların gerçek suratlarını göreceklerdir. Tasfiyeci ceryana kapılan tüm dürüst unsurlar, bu "büyük farkların" ne olduğunu tasfiyeci elebaşlardan sormalı, açık ve net cevap istemelidirler. Bayların bukelemun gibi nasıl renkten renge girdiğini göreceklerdir.

FEODALİZMİN TASFİYESİ ANCAK MDHD İLE MÜMKÜNDÜR.

Tasfiyeci oportünistler ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı ile ilgili olarak, tasfiyeci gazetenin 43. sayısında da belirttikleri gibi, prusya yolunun, feodalizmi tasfiye yolu olduğunu savunuyorlar, prusya yolundan gelişen komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye edeceğini söylüyorlar. Bununsa toprak devrimini ortadan kaldırmadığını ve kaldırmayacağını iddia ediyorlar.

Onlar öteden beri prusya yolundan gelişen kapitalizmi, emperyalizm olgusu dışında ele almış, değerlendirmiş, niteliği konusunda doğru kavrayışı özümleyememişlerdir. Hizipçi doğmatiklerin ortaya çıkmasının öncesinde onlar böyle görüşler ileri sürüyor ve genel olarak kapitalizmin komprador nitelikte olduğunu, emperyalizmle bağı dışında ele alınamayacağını kabul etmek zorunda kalmışlardı. Onlar şimdiye kadar açık olarak prusya yolundan feodalizmin tasfiye olacağını savunamamışlardı. Şimdi ise bazı "açık kapı"ları kullanarak bu anti-marksist görüşlerini açıktan savunur hale gelmişlerdir.

Halkın Birliği'nin bu konudaki görüşü ilk sayısında açık olarak ilan edilmiştir.

> "Türkiye devrimi, emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin, komprador kapitalizmin ve feodal kalıntıların hakimiyetini yıkmayı ve tasfiye etmeyi hedef almış milli ve demokratik karakterde, halk devrimidir. Bu kuvvetler yıkılmadan hiçbir toplumsal ve milil gelişme sözkonusu olamaz. Ve bu kuvvetleri ancak proletarya öncülüğünde milli demokratik halk devrimi tasfiye edebilir." (H.Birliği sayı 1)(abç).

Evet, biz feodalizmin tasfiyesinin ancak devrimle, MDHD ile olacağını; prusya yolundan gelişen komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye edemeyeceğini savunuyoruz. H. Birliği'nin sayıları karıştırılırsa bunun birçok örneğine rastlamak mümkündür. Örneğin "Aydınlık Eleştirisi"nin sonuç bölümünde komprador kapitalizmin gelişmesi ve feodalizmin çözülüşü belirtildikten sonra şu ortaya konuyor:

> "Feodalizmdeki bu değişmenin emperyalizm ve komprador kapitalizmine rağmen değil, onlarla birlikte gerçekleştiğini; dolayısıyla emperyalizmin ve komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye gibi bir amaç ve rolünün olmadığını gösterdik." (Halkın Birliği sayı, 13) (abç).

Ama tasfiyeci baylar bugün prusya yolundan gelişen komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye etmek gibi bir rol oynadığını açıktan savunuyorlar.

Onların en eğlendirici görüşleri ise prusya yolundan gelişen komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye ettiği durumda toprak devriminin geçerliliğini kaybetmeyeceğidir. Tasfiyeci gazetenin 43. sayısında şu satırları okuyoruz:

> "Toprak devrimi ise o şartlarda ortadan kalkmaz, fakat önemi nispi olarak azalır."
>
> .....
>
> "Feodalizmin bütünüyle ortadan kalktığı şartlar ilerde gerçekleşse bile toprak devrimi gündemden kalkmaz, ancak nispi önemi azalır."

Bu görüşler, TİKP oportünistlerinin, "milli bağımsızlık merkezi görevdir ama toprak devriminden taviz vermemiz sözkonusu değildir" şeklindeki görüşleri kadar pespaye bir niteliğe sahiptir. Hem kalk komprador kapitalizmin feodalizmi tasfiye edeceğini savun, hem de feodalizmin böylece "tasfiye" edildiği şartlarda, Toprak devriminin gündemde kalacağından, sadece nispeten öneminin azalacağından dem vur. Marksizmin zır cahili veya kötü bir demagog olmadan savunulmayacak bu görüşe aslında tasfiyeci baylarda inanmıyorlar. Sadece anti-marksist görüşlerinin kaba bir süsü olarak dükkanda bulundurma ihtiyacı duyuyorlar. Bu o kadar doğrudur ki, bakın tasfiyeci baylarımız Partinin Yolu'nun 3. sayısında yayınlanması için hazırladıkları yazıda ne söylüyorlar:

> "Prusya yolunun, Amerikan yoluna üstün gelmesinin anlamı şudur: Ekonomide feodalitenin, iç başkalaşım yoluyla kapitalizme dönüşümü esas olarak tamamlanmıştır. Yani, artık büyük feodal toprak mülkiyetinin köylülere toprak dağıtımı yoluyla parçalanmasıyla Amerikan yoluna geçişin şartları bütün ekonomideki büyük toprak mülkiyeti dikkate alındığında kalmamıştır. Feodalizm, artık bu gelişmeye temel teşkil edemeyecek niteliktedir, esas olarak tasfiye olmuştur." (abç).

Bilindiği gibi "Amerikan yolu", köylü usulü hal tarzı; yani feodalizmin toprak devrimiyle tasfiye yoludur. Yukarda dile getirilen görüşler ise yoruma yer bırakmıyacak kadar açıktır. Daha net bir ifadeyle anlatılan şudur: "Prusya yolunun, Amerikan yoluna üstün gelmesi feodalizmin tasfiye olması demektir. Yani, büyük feodal toprak mülkiyetinin köylülere toprak dağıtımı yoluyla parçalanmasıyla Amerikan yoluna geçişin şartları kalmamıştır. Bir başka ifadeyle feodalizmin köylü usulu halledilmesinin, toprak devriminin şartları kalmamıştır."

Büyük toprak mülkiyetinin köylülere toprak dağıtımı yoluyla parçalanmasıyla Amerikan yoluna geçişin şartlarının kalmadığını söylemek; toprak devriminin şartlarının kalmadığını söylemekten başka birşey değildir.. Sadece onun başka bir ifade tarzıdır. Yukarki pasaj aslında çok daha geniş bir eleştiri konusudur. Ama biz şimdilik şu kadarını belirtmekle yetinelim.

Bu durumda tasfiyeci gazetenin 43. sayısında yazılan "feodalizmin bütünüyle ortadan kalktığı şartlar ilerde gerçekleşse bile toprak devrimi gündemde kalkmaz" sözleri kötü bir sahtekârlık örneği olmuyor mu?

Pehriz ve Lahana Turşuları

"Bu şartlarda (iki çizgi ortaya çıktığı şartlarda) Marksist-Leninist çizgiyi örgütten tasfiyeye yönelir. Bu tasfiye, oportünistlerin iknası yoluyla değil, kadroların iknası temelinde, oportünizmin tasfiyesi yoluyla gerçekleşitir." (Tasfiyeci Gazete, s.41).

"Tasfiyeciler bir örgütteki görüş ayrılıkları iki ayrı çizgi haline dönüşür dönüşmez ayrılığı zorunlu görmektedirler. Onlara göre örgüt Marksist-Leninist olsa da, oportünist olsa da sonuç değişmez." (Tasfiyeci Gazete, s.41).

"Biz ilkelerimizi 24 saatte değiştirmiyoruz." (Tasfiyeci Gazete, s.41).

"Tasfiyeci hizip ise, örgüt içi mücadelede hiçbir ilke hiç bir kural tanımamaktadır." (Tasfiyeci Gazete, s.41).

"Tasfiyeci hizipçiler gizlilik konusunda da tam bir sorumsuzluk içindedirler. Hareketin sırlarını ulu orta yaymak, belgeleri ulu orta açıklamak, isim açıklamak gibi bir sürü meselede gizliliği ağır şekilde ihlal etmişlerdir." (Tasfiyeci Gazete, s.41).

"Tasfiyeci hizbin peşine giden tüm dürüst devrimcilere sesleniyoruz: Arkadaşlar yanlış bir yolda gidiyorsunuz. Gittiğiniz yol proletaryaya değil, karşı-devrime hizmet yoludur. İyi düşünün, örgüt içi mücadeleyi iyi araştırın ve kavrayın." (Tasfiyeci Gazete, s.42).

"Tasfiyeci hizbin dikkatini çeken bir özelliği de, idolojik ve siyasi tükenmişliğidir. Bu durum onların örgütsel menşevizm anlaşılarıyla birleşince, ortaya akıl almaz durumlar çıkmaktadır. Legal ve illegal alanların birbirine karıştırılarak, legalizme batılması bunun sonucudur." (Tasfiyeci Gazete, s.42).

ÖZÜ AYNI, SÖZÜ AYNI MARKSİST-LENİNİST HAREKETİN ÇİZGİSİNE SALDIRILARIN MAYASI AYNIDIR.

"Tasfiyeci hizbin anlayışı özetle şudur: Aynı koşullarda, aynı eylemleri küçük

Devamı Sayfa 11'de

H. Kurtuluşu'nun «Bütünlüklü Çizgisi»

OPORTÜNİZM YIKILACAK, DEVRİMCİ KADROLAR PARTİNİN YOLUNDA YÜRÜYECEKTİR

Halkın Kurtuluşu parti ve birlik meselesinde baştan beri anti-Marksist bir mevziide durmuş ve sürekli zikzag çizmiştir. Fakat hiç bir zaman bu meseleye ilişkin özeleştiri yapmamıştır.

Halkın Kurtuluşu yazarları bilindiği gibi ilk başlarda Aydınlık revizyonistlerini proleter devrimci olarak değerlendirip, onunla parti kurmak için yoğun bir çaba harcamışlardı.

Halkın Kurtuluşu yazarları, bu çabalar boşa çıktıktan sonra Aydınlık'a "veryansın" etmeye başladılar. Fakat bu kof bir yaygara ve laf dalaşıydı. Çünkü Halkın Kurtuluşu yazarlarının oportünizme karşı mücadele etme yeteneği yoktu. Revizyonizmle uzlaşma çizgisi izleyen küçük burjuva bir akım zaten Aydınlık revizyonistlerine karşı tutarlı bir mücadele yürütemezdi.

Halkın Kurtuluşu yazarları daha sonraları soyut ilke laflarına sarıldılar. Bol bol ilkeden dem vurmalarına rağmen, ortada ilke namına birşey yoktu. Yani "ilke" çığlıkları Halkın Kurtuluşu yazarlarının ilkesizliklerinin kaba bir örtüsüydü. Onlar genel laf yığınlarıyla birlik sorununa müthiş çözümler getirdiklerini sanıyorlardı. Oysa ülkemiz ve devrimine ilişkin bir dizi meselede, ya anti-Marksist çözümlemeler getiriyor veya hiçbir şey söylemiyorlardı. Görünüşte keskin laf yığınlarından ibaret genel propaganda ve ajitasyonla tekkeyi ayakta tutmaya çalışıyorlardı. Onların sistemleşmiş genel bir siyasi çizgisi yoktu. Halkın Kurtuluşu'na damgasını vuran belirsizlik ve muğlaklıktı. İşte böyle bir durumda Halkın Kurtuluşu yazarları birlik meselesine ilişkin olarak şunları yazıyorlardı:

> "Hiçbir siyasi hareket, kendisini birleşmenin merkezi diğerlerini de kendisine katılacak unsurlar olarak görme bönlüğüne düşmemelidir. Hiç bir siyasi hareket diğerlerinden nitelik bakımından üstünlüklere sahip olduğunu iddia etmemelidir." (Proleter Devrimcilerin Birliği Yolunda Engelleri Aşalım, s.21).

Bu satırların yazıldığı dönem, Halkın Kurtuluşu yazarlarının Aydınlık revizyonistlerine karşı mücadele etme yeteneğine sahip olmadığı gerçeği iyice ortaya çıkmıştı. Halkın Kurtuluşu yazarları siyasetsizliği, göstermelik alçakgönüllülükle süslü kof birlik çığlıklarıyla gözlerden gizlemeye çalışıyorlardı. Birlik meselesine böylesine ilkesiz yaklaşım elbetteki, ilkesiz yalpalamaları da beraberinde getirecekti. Nitekim Halkın Kurtuluşu yazarları yukarki sözleri hiç söylememiş gibi, kendilerini parti "çekirdeği" ilan etmekten geri durmadılar. Böyle bir olgunluk seviyesine ulaştıklarını, yani birleşmenin merkezi olduklarını vaazettiler.

Bu objektif bir temele dayanmayan boş bir böbürlenme olduğundan "çekirdek" kısa süre sonra kırıldı. Halkın Kurtuluşu yazarları "çekirdek" olduklarını savunamaz hale geldiler. Ama, "Biz onu o manada söylememiştik, her hareket kendisini böyle niteleyebilir" türünden demagojiye sarılmadan da yapamadılar.

Halkın Kurtuluşu yazarları, birlik meselesinde sürekli Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisini gözlerden gizlemeye, tüm hareketlerin geçmişinin küçük burjuva olduğu safsatasını yaymaya çabaladılar. Onlar Marksist-Leninist hareketin genel siyasi çizgisinde ifadesini bulan, üzerinde birliğin gerçekleşeceği temel olan somut ilkeleri, "birliğin köstekleri" olarak nitelediler. Oysa Marksist-Leninist bir çizgi vardı ve Marksist-Leninist hareketin bu çizgide ifadesini bulan ülkemiz ve devrimine ilişkin temel meselelerdeki ilkeleri ortaya koyup, birliğin bu ilkeler üzerinde gerçekleşebileceğini vurgulaması doğruydu. Soyut ve boş "ilke" çığlıkları atmanınsa devrimci kitlelerin ve kadroların bilincini karatma, onları aldatma gayretinden başka bir anlamı yoktu. Halkın Kurtuluşu'nun yaptığı ise buydu.

"ŞEKİLSİZLİK" VAAZLARININ ŞEKLİ

Halkın Kurtuluşu yazarlarının parti meselesine ilişkin görüşlerinin en dikkati çekeni "şekilsizlik" teorisidir. Buna göre 1970'lerdeki bölünmeler şekilsizdir. Bu dönemdeki gruplaşmalar belli bir sınıfsal muhtevaya ve ideolojik-siyasi içeriğe sahip değildir, yani çeşitli gruplar arasında nitelik farkı yoktur. Ve yine Halkın Kurtuluşu yazarlarının görüşüne göre "şekilsizlik" teorisi, "işçi sınıfı hareketinin gelişmesinin ilk yıllarında, istisnasız bütün ülkelerde kaçınılmaz olarak yaşanılan bir gelişmedir".

Geçmişteki bölünmelerin "şekilsiz" olduğu ve çeşitli siyasi akımlar arasında nitelik farkı olmadığı görüşü anti-Marksist ve kaba inkarcı bir görüştür. Çünkü geçmişteki bölünmelerin belirli bir sınıfsal muhtevası olduğu gibi, belirli ideolojik-siyasi içeriği de vardı. Bu bölünmelerin o tarihi şartlara özgü bir şekli olduğu hiçbir biçimde reddedilemez. Tüm grupların nitelik bakımından farklılığı olmadığı da doğru değildir. Geçmiş Marksizm-Leninizmin ışığında düzgün bir şekilde tahlil edilirse, Marksist-Leninist hareketle revizyonist, oportünist ve küçük burjuva maceracı akımlar arasında, köklü bir farklılık olduğu görülecektir. Marksist-Leninist hareketin platformunun oluşumu zaten Marksizm dışı ve düşmanı akımlara karşı mücadele içinde gerçekleşmiştir. Halkın Kurtuluşu yazarları bu gerçeği "İbrahim Kaypakkaya o dönemde Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenmişti" demagojisiyle karartmaya çalışıyorlar. Bu onların inkar edilemiyecek kadar yalın bir gerçeğin karşısında ezilişlerini ifade ediyor. Marksist-Leninist hareketle o dönemde çeşitli revizyonist, oportünist, küçük burjuva akımlar arasında nitelik farkı olmadığı iddiası, en başta Marksist-Leninist harekete ve onun çizgisine kaba bir saldırı olmasının yanısıra, revizyonist. oportünist ve küçük burjuva akımların Anti-Marksist çizgilerini aklamak anlamını taşıyor. O dönemde revizyonist, oportünist ve küçük burjuva akımlarla Marksist - Leninist hareket arasında nitelik farkı olmadığı iddiasının başka bir anlamı yoktur. Oysa yüzeysel bir değerlendirmeyle bile o dönemde TİP, Mihri Belli, Hikmet Kıvılcımlı, PDA revizyonistlerinin platformuyla Marksist-Leninist hareketin platformunun arasında derin nitelik farkı görülebilir. Bu akımlarla Marksist-Leninist hareket arasındaki farkın nitelik farkı olmadığını söylemek, inkarcılığa sapmadan mümkün olmaz. Küçük burjuva maceracı akımlarla Marksist-Leninist hareket arasındaki fark açısından da benzer şeyleri söyleyebiliriz. Küçük burjuva maceracı akımlar bazı meselelerde Mihri Belli, Hikmet Kıvılcımlı, PDA, TİP revizyonist ve oportünistlerine muhalefet ederlerken ideolojik olarak onlardan esas olarak kopmuş değillerdi. Bu "muhalefet" Marksist-Leninist değil, küçük burjuva temelde bir muhalefetti. Küçük burjuva maceracılığı ideolojik gıdasını modern revizyonizmden alıyordu. Küçük burjuva maceracıları pasifizme karşı çıkarlarken, modern revizyonizm tarafından körükleniyorlardı. Geçmişte bu akımlarla, Marksist-Leninist hareket arasındaki farkı bir kalemde silmek ancak modern revizyonizmin işine yarayabilir.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının geçmişte küçük burjuva akımlarla Marksist-Leninist hareket arasındaki nitelik farkını büyük bir çabayla silmeye çalışmalarının temelinde geçmişlerini temize çıkarma, en azından olağan gösterme yatıyor. "Şekilsizlik" teorileri bunun için gereklidir. Onlar bu sözümona teoriyle ve onun tüm ülkeler için geçerliliğe sahip olduğu saçma iddialarıyla bir ülkede Marksist akımın küçük burjuva akımların proleterliğe "dönüşmesi" sonucu doğduğu safsatasını vaazetmiş oluyorlar. Bu "teori"yi evrensel olduğu iddiasıyla ortaya getirmek, bir ülkede Marksizmin yeni girdiği dönemde bölünmelerin "şekilsiz" olduğu, dolayısıyla ülkemizde de 1970'lerde böyle olduğunu savunmayı beraberinde getiriyor. Bu ise 1970'leri, geçmişi kabaca reddederek Marksizmin yeni girdiği bir dönem olarak göstermek bir yana, o dönemdeki küçük burjuva akımları gelişmenin o evresine uygun düşen olağan bir olgu olarak ele almayı ifade ediyor. Halkın Kurtuluşu yazarlarına göre 1974'lerden sonra Marksizmi kavrayış daha derinleşmiş bir duruma gelince, küçük burjuva bir akım sözümona "özeleştiri" yaparak nitelik değiştiriyor ve Marksist oluveriyor. Zaten Halkın Kurtuluşu yazarlarının reklam ettiği geçmişin özeleştirisi denen şeyler karıştırılırsa bu anlayış net bir şekilde görülebilir. Bu durumda "geçmişin özeleştirisi", tekkeyi ayakta tutabilmenin basit bir aracı oluyor. Çünkü "özeleştiri", Marksist-Leninist çizgiyi benimsemenin ve izlemenin değil, anti-Marksist çizgiyi süslemenin; geçmişteki küçük burjuva maceracılığını ülkemizde Marksizmin gelişiminde kaçınılmaz olarak yaşanılan "bir aşama" olarak göstermenin bir aracı olmaktan öte bir anlam taşımıyor. Yani Marksizm-Leninizmin, Marksist-Leninist çizginin etkileri küçük burjuva temelde yüzeysel etkenler olarak kalıyor. Halkın Kurtuluşu yazarlarının "geçmişin özeleştiri " sinin, nitelik değişikliği anlamını taşımamasının özü burada yatmaktadır. Geçmişin küçük burjuva maceracılığını, Marksizmin ülkemizdeki gelişiminin sözümona "ilk dönemine" özgü, "kaçınılmaz olarak yaşanılan bir gelişme" olarak göstermek, başka türlü değerlendirilemez.

ŞEFİK HÜSNÜ'NÜN AKLANIŞI

Halkın Kurtuluşu yazarları 50 yıllık geçmişi değerlendirme konusunda da oportünist yalpalamalar göstermişlerdir. Bugün geldikleri noktada ise bununla ilgili ciddi bir özeleştiri yapma ihtiyacı duymamışlardır.

Halkın Kurtuluşu yazarları Şefik Hüsnü'yü önceleri birtakım hataları olmasına rağmen Marksist-Leninist olarak değerlendiriyorlardı. Onlara göre TKP'nin revizyonist hale gelmesi 1946 yılına rastlıyordu. Şu sözler Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışını özlü bir şekilde dile getiriyor:

> "Şefik Hüsnü'nün yönetimi altında TKP, pekçok olumlu ve devrimci yanına rağmen, uluslararası komünist hareketin genel çizgisine bağlı olmasına (abç) revizyonizme ve Troçkizme karşı olmasına rağmen, Türkiye devriminin yolunu aydınlatamadı, devrimin öncüsü bir parti haline gelemedi.
>
> Partinin hatalarından da yararlanarak, yıllardır parti içinde yaşayan revizyonizm burjuvazinin saldırılarının iyice yoğunlaştığı 1946 yılında parti yönetimine hakim oldu (abç)" (Proleter Devrimcilerin Birliği Yolundaki Engelleri Aşalım, s.9).

Görüleceği gibi, Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP'nin uluslararası komünist hareketin genel çizgisine bağlı olduğu söyleniyor ve revizyonizmin Partiye 1946 yılında hakim olduğu vaazediliyor. Bunun anlamı, 1946 yılına kadar TKP'nin bir dizi hatalarına rağmen, esas olarak Marksist-Leninist olmasıdır. Kuşkusuz Şefik Hüsnü içinde benzer bir değerlendirme geçerlidir. TKP'nin yönetimine 1946 yılında revizyonistler hakim olduğuna göre, daha önce Marksist-Leninistlerin hakim olduğu, dolayısıyla Şefik Hüsnü'nün Marksist-Leninist olduğu söylenmiş oluyor.

Oysa bunun gerçekle hiçbir alakası yoktur ve Mustafa Suphi yoldaşın katledilmesinden sonra 1946'ya kadar Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP'nin izlediği oportünist çizgiyi gözden gizlemek, Marksist-Leninist göstermek demektir. Halkın Kurtuluşu yazarları, bugün bu yazdıklarını unutmuş görünerek, "50 küsür yıllık oportünizme" sözümona veryansın ediyorlar.

"ŞEKİLSİZLİK"TEN, "PARTİ İNŞA BLOKU"NA

Halkın Kurtuluşu yazarlarının ilkesiz birlik anlayışlarının en açık göstergesinden biri de "proletarya partisini inşa bloku" girişimiydi. Onların Marksist-Leninist temel ilkelerini devrimci tarzda savunmak temelinde "parti inşa bloku" kurma önerisi ilkesizdi, çünkü bunun hangi çizgi üzerinde gerçekleşeceği meselesi muğlak bırakılmış, daha açıkçası hiç sözkonusu edilmemişti. Halkın Kurtuluşu yazarları "önce blok kuralım, çizgi sonra ortaya çıkacaktır" görüşünün şampiyonluğunu yapıyorlardı. Onlar Marksist-Leninist bir çizginin varlığını inkar ediyor, herşeyin kendileriyle başladığı anlayışıyla hareket ederek zaten bunu vaazediyorlardı. Marksist-Leninist hareketin reddettiği "blok" önerisi, Halkın Yolu yazarlarının o zaman dillerine doladıkları "dönem tahlili" denen şeyin sakatlığından anti-Marksistliğinden kaynaklanıyordu. Hal-

kın Kurtuluşu yazarları "hiçbir hareket (Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu) içinden hiçbiri tek başına devrimimizin temel meselelerini çözümleyemez ve parti görevini omuzlayamaz" anlayışını savunuyor, örnek olarak kendilerinin tek başına milli meseleyi çözemiyeceklerini söylüyorlardı.

Marksist-Leninist hareketin, birliğin ancak ortaya konmuş Marksist-Leninist ilkeler üzerinde gerçekleşeceğini ve parti görevini tek başına omuzlayabileceğini vurgulaması Halkın Kurtuluşu yazarları tarafından kof gürültüyle "birliğin engellenmesi" olarak nitelendi. Onlar Marksist-Leninist hareketin reddetmesi üzerine Halkın Yolu yazarları ile "blok" kurma yolunda hararetli çabaları giriştiler. Bunu Marksist - Leninist hareketi tecrit etme gerici tekkeci manevrasının aracı haline getirmeye çalıştılar. Fakat ilkesiz birlikler çökmeye mahkum olduğundan, "parti inşa bloku" adı verilen ilkesiz birlikte çok kısa sürede çöktü. O zaten doğmadan ölüme mahkum olmuştu. "Parti inşa bloku" manevrası devrimci kadroları ve kitleleri aldatma, onların bilincini karartma ve kafalarında sahte izlenimler uyandırma amacını taşıyordu ve Halkın Kurtuluşu yazarlarının tekkeci çıkarları koruma gayretinin bir ürünüydü. "Parti inşa bloku" önemi ve onun muhtevası Halkın Kurtuluşu yazarlarının parti konusunda Leninist öğretilerden ne kadar uzak bir noktada bulunduklarını ve Menşevik bir anlayışa sahip olduklarını gösteriyordu. Onlar "blok" manevrasını halen haklı ve doğru göstermeye çalışarak, bugün de anti-Leninist mevziiden ayrılmadıklarını vurgulamış oluyorlar. Parti çeşitli akımların federasyonu değildir. Onun tek Marksist-Leninist çizgisi olur ve parti içinde anti-Marksist grupların, hiziplerin ve çizgilerin ortaya çıkmasına ve barınmasına izin verilemez.

"PARTİ İNŞA BLOKU"NDAN "BÜTÜNLÜKLÜ ÇİZGİ"YE.

Halkın Kurtuluşu yazarları, "parti inşa bloku" manevrasından sonra bugün, "bütünlüklü çizgi" reklamına başladılar. Onlar, artık Marksist-Leninist bir çizgi oluştuğunu, bunun da "bütünlüklü" adını verdikleri çizgileri olduğunu söylüyorlar. Tarihi kendileriyle başlatma anlayışı burada da kendisini gösteriyor. Kaldı ki, sözkonusu çizgileri, "bütünlüklü" değil, eklektiktir. Onlar Marksist-Leninist hareketin çok önceleri ortaya koyduğu bazı doğruları anti-Marksist anlayışlarının süsü olarak oraya buraya serpiştirerek sözümona çizgi oluşturmuşlardır. Pratikte yaptıkları ise aktarmacılık ve kaba kopyacılıktır. Halkın Kurtuluşu yazarları Marksizm-Leninizmi ülkemiz somut pratiğine yaratıcı bir tarzda uygulamak yerine, genel laf yığınları düzmeye, çeşitli ülkelerin tecrübelerini olduğu gibi aktarmaya pek meraklılar. Fakat böyle yöntemlerle devrimci kadroların ve kitlelerin yolunu aydınlatacak doğru siyasetler ortaya koymak mümkün değildir. Yalnızca bir dizi genel doğrular tekrarlanır durulur, ama somut pratiğe gelindiğinde bunların hiçte yol göstericiliği olmadığı görülüyor. Çünkü o tekrarlanan genel doğrular özünde kavranmamıştır.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının alelacele ortaya "bütünlüklü çizgi" atmaları, tabandaki devrimci kadroların artan muhalefetini boğmak, onları anti-Marksist çizgilerinin uysal bir esiri yapmak amacını taşıyordu.

Onların "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmelerinin özünde de bu yatmaktadır. Halkın Kurtuluşu yazarları "Üç Dünya Teorisi"ne karşı olmayı, anti-Marksist çizgilerinin paravanası yapmaya çalışmaktadırlar. Bu yadırgatıcı değildir. Çünkü birçok küçük burjuva akım aynı yöntemi benimsemektedir. Onlar "Üç Dünya Teorisi"ni reddetme yaftası altında, kendi anti-Marksist çizgilerini Marksist göstermeye çabalıyor, devrimci kadroların gücünü boğmaya çalışıyorlar. Böylesi akımlar aslında uluslararası komünist hareketin genel çizgisine karşıdırlar.

Örneğin "Partizan" hizipçilerini ele alalım. Bunlar "Üç Dünya Teorisi"ni toptan reddedelim" yaftası altında, küçük burjuva maceracı çizgilerini şirin göstermeye, anti-Marksist teori kırıntılarını çok bilmiş edayla Marksist göstermeye çalışıyor, "sol" gevezeliği Marksizm-Leninizm yerine koymaya gayret ediyorlar. Onlar sözümona Lin Biao'ya karşı olmak adı altında, başta AEP gelmek üzere Marksist-Leninist partilere ve uluslararası komünist harekete çamur atıyorlar. İki süper devletin dünya halklarının baş düşmanı olduğu yolunda dünya komünist hareketinin doğru tespitine, "oportünist", "Üç Dünya Teorisinin etkisi", "Lin Biaocu Troçkizmin kalıntısı" vb. diyerek hayasızca saldırıyorlar. Aslında onların Lin Biao'ya "saldırıları da" kendi maceracı, Troçkist anlayışlarını perdelemek amacını taşımaktadır.

Fakat bu hizipçilerin vaazettikleri anti-Marksist görüşler yeni değildir ve Avrupa'da bazı küçük burjuva gruplar tarafından da savunulmaktadır. "Partizan" hizipçilerinin yaptığı aslında birtakım rötüşlerle bu görüşleri kopya etmektir. Federal Almanya'da "Akıma Karşı" (Gegen Strömung) adlı küçük grup, Batı Berlin'de "Batı Berlinli Kömünist" adlı yayın organı çıkaran ve Batı Berlin'de ayrı bir komünist partisi kurulmasını savunan küçük bir grup ve ayrıca bazı daha küçük yerel gruplar "Üç Dünya Teorisi"ni toptan reddetme", Lin Biao'nun revizyonist Troçkist görüşlerine karşı çıkma yaftası altında, uluslararası komünist hareketin genel çizgisine sinsice saldırıyor ve bu çizgiye ters anti-Marksist çizgilerini keskin pozlarda tek doğru çizgi gibi göstermeye çalışıyorlar. Bu grupların bölücü faaliyetleri hiçbir desteğe sahip değildir ve onlar tecrit olmuşlardır.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının "Üç Dünya Teorisi"ne karşı çıkışları ve Marksist-Leninist hareketin genel siyasi çizgisine "Üç Dünya Teorisi"nin etkileri" diye saldırarak, "sol" gevezeliğe sapmaları benzer bir özellik ve öz taşımaktadır.

Geldikleri bu noktada, gelişim sürecine kabaca bir göz atış, Halkın Kurtuluşu yazarlarının birlik meselesini her dönemde küçük burjuva tekke çıkarlarının bir aleti yaptığını gösteriyor. Halkın Kurtuluşu yazarları hiçbir zaman birlik meselesine ilişkin doğru bir çizgi izlememiş, ilkesiz, faydacı yalpalamalar içinde debelenmişlerdir. Onların grup çıkarlarını herşeyin üstünde tutan bu siyasetleri, birlik üzerine bol nutuklarına rağmen birliği köstereklemiştir. Onlar birlik çığlıklarıyla birliğin engeli olmuşlardır. Çünkü her zaman doğru çizgiyi benimsemeden ve bu çizgide birleşmekten yan çizmiş, sahte alternatifler inşa etmeye girişmişlerdir. İnşa edilmeye çalışılan bu sahte alternatiflerin baş hedefi, tüm dürüst devrimcilerin Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmesi önüne barikat kurmaktı.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının bugün vargüçleriyle reklam ettikleri "bütünlüklü" çizgileri de aynı amaca hizmet ediyor. Onlar bugün "birlik olacaksa bu bütünlüklü çizgimizde olur" diyorlar. Fakat bu çizginin anti-Marksist özü bugünden ortaya çıkarılmıştır. Birlik geçmişin Marksist-Leninist mirasını red ve inkar temelinde gerçekleşemez. Aksine geçmişin Marksist-Leninist temeli üzerinde yükselen Marksist-Leninist çizgi üzerinde gerçekleşecektir. Bugün tüm dürüst devrimcilerin Marksist-Leninist çizgide birliğinin önündeki engel oportünizm ve inkarcılıktır. Oportünizm ve inkarcılık parti meselesinde mükemmeliyetçilikle süslü kendiliğindencilik vaazetmekte, Marksist-Leninist harekete, onun çizgisine ve geçmişine can havliyle saldırmaktadır. Sahte alternatifler, suni barikatlar kurmak ve bu yapılmadan mümkün olamaz. Fakat geçmişin Marksist-Leninist temelleri, red ve inkar edilerek doğru bir çizgi izlenemez. Bu bakımdan "bütünlüklü çizgi" reklamı kof ve boştur, köksüz bir ağaç gibidir. Böyle sahte alternatiflerin, suni barikatların ömrü uzun olamaz, kısa süre sonra iflas eder. Halkın Kurtuluşu yazarlarının "bütünlüklü çizgi"sinin sonuda şimdiden görülmektedir.

TÜM DEVRİMCİ KADROLAR PARTİNİN YOLUNDA YÜRÜYECEKTİR.

Devrimci kadrolar bir süre önce, Halkın Kurtuluşu yazarlarının birlik üzerine nasıl sahte alçak gönüllü vaazlara başvurduklarını, "iyiniyet" gösterilerine giriştiklerini, sorumluluklarına müdrik pozlar takındıklarını yakından izlediler. Bugün birlik üzerine sahte nutuklar bu bakımdan aldatıcı olamaz. Birlik üzerine sahte vaazlar, gözyaşartıcı laf yığınları düzmekle ve bunları bol bol tekrarlamakla birlik yanlısı olunamaz.

Tüm dürüst devrimcilerin birliği mutlaka gerçekleşecektir. Bu Halkın Kurtuluşu yazarlarına rağmen olacaktır. Bu birliğin temeli 1972'lerde ortaya konmuş ve bu güne uzanan süreçte derinleştirilmiştir. Tüm dürüst devrimcilerin Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmesi, tek parti çatısı altında toplanması önüne kurulan tüm barikatlar aşılacaktır. Çünkü geçmişin Marksist-Leninist temellerine ve Marksizm-Leninizmin bilimsel gerçeğine, ülkemiz devriminin somut pratiğine uygun yegane, doğru çizgi, Marksist-Leninist hareketin İbrahim Kaypakkaya yoldaş tarafından ortaya konmuş ve bugün daha da geliştirilmiş çizgisidir. Parti bu çizgi üzerinde yükselecektir. Küçük burjuva gruplar ve hiziplerin anti-Marksist çizgileri peşinde bilinçleri karartılan, enerjileri çarçur edilen devrimci kadrolar için tek doğru çıkış yolu tekkeleri parçalayarak, bu çizgide birleşmektir. Partinin ışıklı yolunda yürümek bunu gerekli ve zorunlu kılıyor.

HALKIN BİRLİĞİ, ERZİNCAN AVCILAR KÖYLÜLERİ İLE KONUŞTU

"Emekçi halkımızın bu düzeni yıkacağına inanıyorum"

Bugün komprador patron-ağa devletinin halkımız üzerindeki baskıları gün geçtikçe çoğalmaktadır. Kendi yasalarında deprem felaketlerine yardımcı olacaklarını yazıyorlar. Ama ne yazıkki yardım safsatası altında kendi ceplerini doldurmaktadırlar. Birçok örneklerini yer yer gördük. Bununla ilgili olarak Erzincan'ın Avcılar Köyünde olan deprem, halka büyük zararlar verdi. Bu sorunlarını köylüler bizlere anlattılar.

HB - Adınız Soyadınız ? Kaç yaşındasınız ?

- İ.G. yaşım 30.

HB - Ne zaman bu deprem oldu?

- 6 ay önce. Ve arada bir devam ediyor.

HB - Köyünüzde kaç hane var ?

- Köyümüzde 500'e yakın hane bulunmaktadır.

HB - Köyünüzde olan deprem sizlere ne gibi zararlar verdi?

- Deprem köyümüzün tüm halkına zarar verdi. Maddi kaybımız çok fazla oldu. 15 kişi kadar yaralandı. Evlerin tümü yıkık. Bu durumda bizlere herhangi yardım gelmemiştir. Biz bu yarı yıkık eski evlerimizde oturmaktayız. Ama yine de büyük tehlikeler oluyor. Geçen günlerde yarı yıkık olan evlerden biri yıkıldı iki kişi yaralandı. Köyde zengin olanların bir kaç tanesi paralarıyla kendi evlerini yaptılar çoğumuz ise yarı yıkık evlerde oturmaya devam ediyoruz. Çünkü elimizde bir şey yok.

HB - Sorunlarınızı gerekli yerlere bildirdinizmi ve nasıl davranıldı ?

- Evet bildirdik ama bir sonuç alamadık. Tüm kapılar suratımıza kapandı.

HB - Devleti nasıl buluyorsunuz ?

- Devleti nasıl bulalım. Bir, avuç komprador patron-ağanın devleti, hizmetinide onlara yapıyor. Bu düzenle biz kurtulamayız. Bugün bu devlet yanlız yardım değil, ekmeğimizden gazımıza kadar olan her şeyimize zam yapıp kendilerinin rahatını sağlamak istiyorlar. Ama ne yazık ki bu böyle olmaya devam etmiyecektir. Hergünkü baskıları, terörleriyle halkın karşısında gerilemektedirler.

H.B. Devrimci mücadelenin haklılığına inanıyormusunuz? Devrimcilere diyeceğiniz varmı ?

- Emekçi halkımız bir gün bu düzeni yıkacağına inanıyorum. Devrimcilerden isteğim doğru bir parti etrafında toplanmalarını H.B. Marksist-Leninist çizgisi etrafında birleşmeleridir. ancak kurtuluşumuz Marksist-Leninist hareket saflarında birleşmekle olur.

GÜNEY DERGİSİ'NE AÇIK MEKTUP

Parti meselesi acilen çözümü gündemde olan bir mesele olarak karşımızda. Bugün bu mesele üzerine soyut ve boş laf yığınlarıyla yaklaşamayız. Salt iyi niyetli "arzular", içeriksiz "birlik" söylevleri dün olduğu gibi bugün de meselenin çözümüne hiç bir katkıda bulunamaz. Parti meselesi herşeyden önce meseleye doğru bir bakış açısını, geçmişin düzgün bir değerlendirilmesini ve bugün varılan noktanın berrak bir tahlilini kapsıyor. Bunlar yapılmadan veya bu meselelerde doğrular benimsenmeden, sağlıklı bir çözüme ulaşmak sadece bir hayaldir.. Meseleye ilişkin yanlış, anti-marksist yaklaşımları ve görüşleri mahkum etmekte ancak temelde gerçekleşebilir birşeydir.

Sizin meseleye yaklaşımınız önemli ölçüde belirsizlik, muğlaklık ve yanlışlar taşıyor. Sözgelimi geçmişin değerlendirmesine ilişkin görüşlerin ortaya konduğu yazıda TKP/ML hareketini 12 Mart döneminde "genel hatlarıyla komünist olan biricik çizgi" olarak nitelerken, aynı sayıda Parti Bayrağı nın İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerini eleştiren yazısına verilen bir cevapta, " Bu dönemde uluslararası Marksist-Leninist anlayışına en yatkın olan ve Marksizm-Leninizm'den en fazla etkilenen hareket küçük bir grup olmasına karşı TKP/ML idi." deniliyor. Bu iki değerlendirme arasında bariz fark vardır. Çünkü bir hareketin Marksist - Leninist olması, Marksist-Leninist bir çizgiye sahip olması ayrı, Marksizm-Leninizme en yatkın ve Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenen olması ayrı birşeydir. Çeşitli küçük burjuva akımlar içinden biri de diğerlerine oranla Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenen olabilir. Halkın Kurtuluşu ve Parti Bayrağı TKP/ML hareketini THKO ve THKP-C ile aynı kefeye koyup küçük burjuva bir akım olarak nitelemesinin yanısıra, onun o dönemde Marksizm-Leninizmden diğerlerine nazaran daha fazla etkilendiğini, de belirtiyor. Elbette bu, TKP/ML hareketinin Marksist-Leninist çizgisini, Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenen küçük burjuva bir çizgi olarak gösterip, onun THKO ve THKP-C gibi küçük burjuva maceracı akımlardan nitelik farkına sahip olmadığı safsatasına haklılık kazandırmak çabasının bir ürünüdür. Halkın Yolu da çıkarken yayınladığı platformda geçmişin değerlendirmesine ilişkin görüşlerini koyarken, TKP/ML hareketini TİİKP ile birlikte, THKO ve THKP-C den "Marksizm-Leninizmden en fazla etkilenenler" olarak ayırıyor ve bu şekilde nitelendiriyordu. Kısacası, TKP/ML hareketinin komünist bir siyaset olduğu tespitinizle, Parti Bayrağı'na verilen cevapta geçen "Marksizm Leninizmden en fazla etkilenen hareket" nitelemesi birbiriyle çelişmekte, ve tutarsızlık örneği olmaktadır.

Doğru olan şudur ki, TKP/ML hareketi o dönemde THKO ve THKP-C gibi küçük-burjuva maceracı akımlardan temelden farklıydı. Bu farklılık, onun anahatlarıyla Marksist - Leninist bir çizgiye sahip komünist bir hareket olmasında ifadesini buluyordu.

1974'den sonraki gelişimi değerlendirmenizde tutarsızlık içindedir ve yanlış bir bakış açısının ürünüdür. Sözgelimi, 74 sonrası dönemde Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun Aydınlık'ın dümen suyuna girdiğini belirtiyor ve sonradan bu koroya Halkın Birliği'nin katıldığını söylüyorsunuz. Ayrıca Halkın Birliği'nin geçmişin Marksist olmayan değerlendirmesi ve eleştirisi temelinde, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu ile birlikte Aydınlık çevresindeki sağcı gruplaşmanın bir parçası olduğunu ekliyorsunuz. Bu doğru değildir. Bizim o dönemde geçmişi değerlendirmemiz bir dizi muğlaklık barındırıyordu ve geçmişin esas yönünün ne olduğu belirsizlik içinde bulunuyordu. Bu üzerimizdeki sağ oportünist ve inkarcı etkilerin ürünüydü. Fakat ne var ki, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu gibi geçmişi küçük burjuva ilan etmiyor ve Aydınlık'a "proleter devrimci" payesi verip, onunla proletarya partisi kurmak için bir çaba içinde bulunmuyorduk ve bulunmadık. Bu görmek isteyen her yüz için açık bir gerçektir. 1974' den sonraki dönemde Halkın Birliği ile, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nu aynı kefeye koymanız, 1972'lerde komünist bir çizgi olduğu tespitinizle taban tabana zıt bir durum arzediyor. Çünkü 1974'lerden sonra Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu küçük burjuva temelde Marksizm-Leninizmden ve Marksist-Leninist hareketten etkilenmeleri sonucu bazı genel doğruları tekrarlamalarına rağmen, bir programa temel teşkil edecek Marksist - Leninist görüşler bütününe sahip değillerdi. Fakat aynı şeyi Halkın Birliği için söylememiz mümkün değildir. O dönemde Halkın Birliği hata ve zaaflarına rağmen geçmişin Marksist-Leninist temellerine dayanan ve geçmişte ortaya konan Marksist-Leninist çizgi üzerinde yükselen programa temel teşkil, edecek görüşler bütününe sahipti. Halkın Birliği yeni, yepyeni bir siyaset değil, geçmişteki Marksist-Leninist hareketin doğrudan bir devamıydı ve bugün de öyledir. 1972 lerde komünist bir çizginin olduğunu söylemeniz ve TKP-ML hareketini THKO ve THKP - C gibi hareketlerden bu temelde ayırmanızla, 1974'den sonraki dönemde Halkın Birliği'ni, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu ile aynı kefeye koymanızın bağdaşır bir yanı yoktur. Bu meseleye yaklaşımda doğru ve sağlam bir bakış açısına sahip olmadığınızı gösteriyor

Benzer şeyleri, Devrimci Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Partizan ve Tasfiyeci oportünistlerin "proleter devrimci çizgi" ye sahip oldukları yolundaki son derece yanlış tespit ve anlayışınız içinde söylemek mümkün. Hatta "proleter devrimci çizgi"yi o denli ucuzlatıyorsunuz ki, ortayolcu akım ve "gruplar içinde de komünist çizgiler bulunmaktadır" diye yazıyorsunuz (Bkz. Güney, Sayı.10, s.10). Bu, ortayolcu akımlar nezdinde modern revizyonizme verilen pirim niteliğindedir. Sözkonusu tespitiniz ilkesiz ve faydacı bir anlayışı yansıtmaktadır. Öyle görülüyor ki, revizyonist ve oportünist çizgilerle Marksist-Leninist çizgi arasındaki derin farkı ve kalın sınırı henüz kavrayamamışsınız ve bunları ayırdetme yeteneğine sahip değilsiniz. Bu aynı zamanda burjuva ve revizyonist ideoloji ile bağlarınızı koparamamış oluşunuz net bir göstergesidir.

Çeşitli revizyonist, oportünist akım ve gruplara "proleter devrimci" payesi atfederek, mavi boncuk dağıtmanın proletaryaya ve onun devrim davasına hiçbir yararı yoktur ve olamaz. Bugün ülkemiz Marksist-Leninist bir çizginin henüz oluşmadığı, çeşitli Marksist grupların olabileceği bir dönemde yaşamıyor Aksine böyle bir çizginin varolduğu, proletarya partisinin kuruluş döneminde yaşıyor. Marksist-Leninist genel siyasi çizginin oluştuğu şartlarda birden fazla Marksist-Leninist akım veya hareket olamaz. Çünkü birden fazla Marksist-Leninist çizgi olamaz. Oysa sizin anlayışınız bunun tam tersidir. Size göre birden fazla ve çeşitçeşit Marksist-Leninist çizgi olabiliyor. Çeşitli küçük burjuva oportünist akımları "proleter devrimci" olarak nitelemeniz zaten başka türlü mümkün olamazdı. Birden fazla Marksist-Leninist çizgi olur anlayışınız, çürük, anti-marksist bir anlayıştır.

Geçmişle ilgili değerlendirmenizin sağlam bir bakış açısına dayanmadığı şuradan da bellidir ki, geçmişte TKP/ML hareketinin çizgisinin esas olarak komünist olduğunu söylemenize rağmen, daha sonra bu çizginin ne olduğuna hiç değinmiyorsunuz. Ne olmuştur bu çizgi? Yok mu olmuştur? Böyle birşeyi savunmak Marksist-Leninist hareketin yok olduğunu savunmak demektir. Oysa bunun gerçekle bir alakası yoktur. Çünkü bugün Marksist-Leninist hareket, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın anahatlarıyla ortaya koyduğu, bugüne uzanan süreçte geliştirilip, derinleştirilen Marksist-Leninist çizgi üzerinde yükseliyor, yaşıyor ve mücadele ediyor. O, bugün geldiği noktada, proletarya partisini kurma adımını atma göreviyle karşı karşıyadır. Saflarından oportünist ve inkarcılığı, tasfiyeciliği temizlemesi, Marksist - Leninist hareketi bu görevle daha bir zorlu şekilde karşı karşıya getirmiştir.

Parti meselesiyle ilgili görüşleriniz somutta bir anlam ifade etmeyen bir "temenni" olmasının yanısıra, küçük burjuva oportünist çizgilerle, Marksist-Leninist çizgi arasındaki; küçük burjuva akımlarla, Marksist-Leninist hareket arasındaki nitelik farkını yok farzeden, gözlerden gizlemeye hizmet eden bir nitelik taşıyor. Dolayısıyla, küçük burjuva akımların ve çizgilerin aklanmasına hizmet ediyor.

Parti meselesiyle ilgili olarak çizdiğiniz karamsar bir tablodur. Sizin tablonuza bakıldığında görülen grupçuluğun kaos ve kargaşasıdır; oportünizmin güçlülüğüdür; bir birini yiyen, birbirinin gözünü oymaya çalışan "proleter devrimci" akımlardır. Oysa sizin göremediğiniz veya görmek istemediğiniz Marksist-Leninist hareket ve onun çizgisidir. Böyle olduğu için de, karamsar bir kargaşa tablosu çizmeniz doğaldır.

Biz mükemmel olduğumuzu söylemiyoruz. Ancak ileriye Marksist bir iyimserlikle, güven ve inançla bakıyoruz. Hatalarımızı ve zaaflarımızı ortaya koymaktan çekinmediğimiz gibi, hata yapmaktan da korkmuyoruz. Hata ve zaaflarımızı yoketmeye ağır ve onarılması çok güç hata yapmayaya çalışıyoruz.

Günümüzü değerlendirişinizde, Arnavutluk'ta parti öncesi gruplar dönemini bugünkü şartlara adapte etme eğilimi bariz bir şekilde görülebiliyor. Bu da gerçeği Marksizm-Leninizmin ışığında tahlil etme yerine, kafadaki subjektif düşüncelere uydurma gayretini ifade ediyor.

"Grupların tasfiyesi, grupların olabildiğince eylemde birlik yapmalarıyla rayına oturacak ve hızlanacaktır. "Birlik"diye bir grubun diğerlerini kendine katılmaya çağırması, birliği hızlandıran birşey değil, tam tersine ayrı grupçu anlayışın bir tezahürüdür." (Güney, Sayı 10, s.14), diye yazıyorsunuz. Bunları yazdıktan sonra "üçlü ittifak" üzerine söylediklerinizin hiç bir anlam ve değeri kalmıyor. O konudaki eleştireleriniz aynen bu anlayışınız için geçerli olmuyor mu? Sizin yukardaki paragrafta dile getirdiğiniz anlayış, Halkın Kurtuluşu'nun "Proleter Devrimcilerin Birliği Yolundaki Engelleri Aşalım" adlı broşürde yazdıklarının kaba bir tekrarıdır. Fakat onun görüşü kendine göre daha tutarlı bir görünüm arzediyordu. Çünkü geçmişte 3 hareketi de küçük burjuva olarak değerlendiriyor, daha sonra hatalarını aşma yoluna girdiklerini; "proleter devrimci olma yolunda olduklarını" dile getirerek sizin yukarda söylediklerinizin neredeyse kelime kelime benzerini getirerek söylüyordu. Oysa siz, geçmişte Marksist-Leninist bir çizgi olduğunu söyleyerek, bugün yukarki anlayışı ortaya getiriyor, çeşitli küçük burjuva akımlara "proleter devrimcilik" atfediyorsunuz.

"Birlik" konusundaki görüşlerinize de aslında tam bir belirsizlik hakimdir. Çünkü neyin, hangi çizginin üzerinde birlik olacağına herhangibir cevap vermiyorsunuz. Bu konuda hiçbirşey söylememek veya söyleyememek "birlik" üzerine sözleri içi boş, anlamsız bir hale getiriyor. Birlik meselesinde tayin edici olan ideolojik-siyasi çizgidir. Çünkü ilkeli birlik Marksist - Leninist bir çizgi üzerinde gerçekleşecek birliktir. Oysa siz bunu tamamen bir yana itip "eylemde birlik"i tayin edici bir mevziye koyuyorsunuz. Ve size göre "eylemde birlik" her derdin devası, her yaranın ilacı oluyor. Fakat bugün sorun ancak şöyle konabilir: Birlik Marksist-Leninist bir çizgi üzerinde sağlanacaksa, o halde tüm dürüst devrimciler Marksist-Leninist hareketin çizgisinde birleşmelidir. Çünkü birliğin hangi çizgi üzerinde gerçekleşeceğinin belirsiz olduğu, Marksist-Leninist bir çizginin ortada olmadığı bir dönemde yaşıyoruz. Kaldı ki, öyle olduğunu bir an farzetsek dahi, doğru Marksist-Leninist çizgi, "eylemde birlik"le yaratılabilecek birşey değildir.

Yukardaki alıntıda ortaya koyduğunuz anlayış; "Amerikayı yeniden keşfetme" anlayışıdır. Bu niteleme, bugün "Marksist-Leninist bir çizgi" yaratmaya çalışanların durumuna uygundur. "Amerikayı yeniden keşfetme" çabası günümüz şartlarında boş ve yararsızdır. Yapılması gereken "Amerika'nın keşfedildiğini" kabul etmektir. Bu yeni bir olgu değildir. 1972'lerden beri geçerlidir. "Amerikayı yeniden keşfetme" çabasında olanlar; ancak revizyonizmi ve oportünizmi yeniden keşfedebilirler.

Grupçu anlayış, yanlışlarda ve yanlış çizgide ayak diremek, doğruları ve doğru çizgiyi kabul etmemekte ısrarlı olmaktır. Tüm dürüst devrimciler tek parti çatısı altında toplanacaktır. Küçük burjuva oportünist grup ve hizipler yıkılacaktır. Bu elbette bir anda ve hemen gerçekleşmeyecek; nispeten uzun bir süreci kapsayan yoğun ideolojik-siyasi, mücadelenin bir ürünü olacaktır. Fakat bu, "partinin kuruluşu, tüm dürüst devrimcilerin doğru çizgide birleştirilmesinden sonra olur" anlamına gelmediği gibi, böyle bir tez Marksizm-Leninizme, parti üzerine Marksist-Leninist öğretilere taban tabana zıt olur.

→

Gürman 78 Tatbikatı milli zulmün bir parçasıdır

Faşist diktatörlüğün terörü memleketimizin dört bir yanında, hayatın her alanında tüm şiddetiyle esmektedir. Faşist terörün bir ahtabot gibi kollarını uzatmadığı yer kalmamıştır. Bir yandan sömürü daha da katmerleşip da yanılmaz bir hal alırken, diğer yandan kitle katliamları, işkenceler olağan hale getirilmiştir.

Hayatın her alanında yansıyan ve dozunu artıran faşist terör kendisini Kürt milleti üzerinde de göstermektedir. Son günlerde sık sık yapılan Askeri Tatbikatlar Kürt milleti üzerinde yoğunlaşan milli zulmün bariz örnekleridir; katliam provalarıdır.

Hakkari'de yapılan senaryosu oldukça açık hazırlanmış "Kanatlı 78 Tatbikatı"nı ardından 11 Ekim'de Siirt'in Şırnak bölgesi Akkemer köyündeki "Gürman 78 Tatbikatı" izledi. Elbetteki bu tatbikat ne ilki nede sonuncusuydu. Yıllardır izlenen milli zulmün politikasının bir devamıydı. "Gürman 78 Tatbikatı" deneme sahnesine konulmuş ve her zamanki gibi senaryonun yazarları olan yüksek rütbeli subaylar, generaller emirleri zevkten dört köşe seyretmişlerdir. Soykırım provası bittikten sonra yöredeki halkın evlerine baskınlar düzenlenmiş, yoksul köylüler dayak, küfür ve çeşitli insanlık dışı yöntemlerle karşılaşmışlardır.

Bu tatbikatların yıllardır ezilen Kürt milletinin yaşadığı yörelerde yapılması neyi hedeflediğini açık seçik ortaya koymaktadır. Ecevit hükümeti bu katliam provalarını sessizce onaylamakta, içişleri bakanı tatbikatları savunurken, kargaları güldüren açıklamalarda bulunmaktadır. CHP'den tatbikatlara karşı çıkan kısık ses, onun milli baskıya karsı olduğunu değil, sadece biçimine karşı olduğunu gösterir.

Ne tuhaftır ki, (gerçekte hiç te tuhaf değildir) demokratik üzerine mangaldan kül bırakmıyan, köşe yazarlarından, M-L adına gürültü koparan bilimum oportünistlere ve de "45 milyon halkın"birliği için didinen TİKP karşı-devrimcilerine kadar birçokları bu milli zulüm örnekleri karşısında bir suskunluk veya geçiştirme tavrı içindedirler.

Milli zulme karşı hayatın her alanında protesto sesini yükseltmeyenlerin, bu doğrultuda mücadele etmiyenlerin Marksist-Leninistliklerinden önce yurtsever-demokratlığından şüphe duyulmalıdır.

Kürt milliyetçisi akımlarda, faşist diktatörlüğün milli zulmünün kürt proletaryası ve ezilen halkında haklı olarak bıraktığı derin nefreti Türk proletaryası ve ezilen halkına karşıda yaygınlaştırmaya çalışarak iki milletten proletarya ve halk kitleleri arasına düşmanlık tohumları ekme çabası içindedirler.

Fakat Kürt emekçi halkı ve proletaryası, bu tatbikatları sahneye koyduktan sonra karşısına geçip zevkle seyreden faşist generallere, komprador patron-ağa devletine karşı duyduğu derin nefrete, Türk proletaryası ve halkının da ortak olduğunu görmektedir.

Milli zulmün yoğunlaşıp katmerleşmesine karşın protesto sesleri daha da güçlü bir şekilde duyulmaktadır.

Kürt proletaryası ve ezilen halkı, komprador patron-ağa devletini Türk proletaryası ve emekçi halkıyla tek proletarya partisinin önderliği altında birleşip mücadele ederek yıkacak, milli zulmü ve eşitsizliği tarihin çöplüğüne fırlatacaktır.

TEKKELERİ YIKALIM, TEK CEPHEDE BİRLEŞELİM

23 Eylül 1978 tarihinde Yozgat'ta "Faşizmi ve Hayat Pahalılığını Protesto" miting ve yürüyüşü oldu. C.H.P.'nin ve sosyal faşistlerin anti propagandası yüzünden katılım zayıftı. Çevre illerden destek görmedi. 400 kişi kadar çevredeki halkla birlikte 900'e ulaştı. Mitingi, yönetiminde D.Yol taraftarları olan Halkevi ve bazı ilçelerdeki örgütler koydu.

Miting çalışmalarının başında miting bitene kadar AET'nin özellikle Alman emperyalizminin uşağı C.H.P.'nin, Rus uşağı sosyal-faşistlerin (TSİP), oportünist, küçük burjuva Halkın Kurtuluşu ve tekkeci küçük burjuva D.Yol'cuların tavırlarını şöyle özetliyebiliriz.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının partisi olan CHP, miting olacağı haberini alır almaz uşak yüzünü ortaya koydu. Her yerde "Mitinge gitmeyin Alevi Sünni çatışması olacak", "miting günü Türkeş geliyor ortalık karışacak", "mitingi kime karşı yapıyorlar" gibi adi ürkütmece laflar. Ve bununla kalmayarak YSE deki demokrat işçileri "mitinge katılırsanız işten atarız", öğretmenlere "sürgün ettiririz"diye tehdit etmişlerdir ilçe belediyelerinden haporlörle halka mitinge katılmamaları için çağrıda bulunmuşlardır.

Sosyal-faşistlerden fazla söz etmeye gerek yok. Onlar CHP ile aynı propagandayı yaptılar. Halkın Kurtuluşu oportünistleri söz hakkı verilmediği, sosyal emperyalizmi belirten sloganlar attırılmadığı için mitinge katılmama kararı alarak CHP ile aynı yere geldi. Mitinge katılmadılar.

D.Yolcular her yerde olduğu gibi Yozgat'ta da Anti-demokratik tekkeci yüzlerini sergilediler. Söz hakkı ve kendilerince "Anti-Sovyetik" sloganları attırmadılar.

Ama mitingin Yozgat'ta olması büyük önem taşıyordu. Yıllardır faşistlerin hakimiyetinde olan. faşist Türkeş'in "pilot bölge" ilân ettiği, sınıf mücadelesinin geri olduğu, devrimci mücadelenin geri olduğu yerde ve sahte umut CHP'nin gerçek yüzünün açığa çıkmasıyla halkın CHP'den AP'ye veya MHP'nin kucağına düşmesi söz konusuydu.

İşte bu koşullarda halka umudun CHP, MHP, AP gibi faşist ve faşist olmayan burjuva partileri değil Devrimci kitleler olduğunu belirtmemiz gerekiyordu. Biz H.Birliği taraftarları olarak D.Yol'un yanlışına karşı yanlışla gidemeyiz. Biz D.Yol'un gurupçu tekkeci tavrına karşı aynı tavırla gitmeyiz. Bunu yapanlar ancak H.Kurtuluşu gibi oportünist küçük burjuvalardır.

Halkın Kurtuluş'çuları halkın çıkarlarını değil, kendi gurup çıkarlarını, tekkeciliklerini ön plâna geçirdiler ve mitinge katılmadılar. H.Birliği taraftarları Proleter disiplini, ağır başlılığı, dürüstlüğü ile halkın, diğer siyasetlerin tabanındaki devrimcilerin sempatisini kazandı. Mitingde atılan sloganlar genellikle şöyleydi: Kahrolsun komprador Patron-ağa devleti, Tüm halka iş ve can güvenliği, MİT-Kontrgerilla-Ülkü Ocakları Kapatılsın, Alevi-Sünni bir olsun Patron-ağa kahrolsun, herkese iş köylüye toprak halka hürriyet gibi sloganlar.

Miting alanında son defa komiteden söz hakkı istendi vermediler. O zaman "Halkın Birliği'ne söz hakkı" sloganı atıldı. D.Yol'un anti-demokratik yanı protesto edilmeye çalışıldı "yıkılsın tekkeler yaşasın parti davamız" sloganı atıldı.

Ama miting başından sonuna kadar hiç bir çatlaklık olmadan, en ufakta olsa hiç bir bozgunculuğa meydan vermeden kendi bağımsız andımızı içerek dağıldı.

- KAHROLSUN TEKKECİLİK.
- KAHROLSUN FAŞİZM - SOSYAL FAŞİZM.

YOZGAT'LI H.BİRLİĞİ TARAFTARLARI

faşist terör

Baştarafı Sayfa 3'de

bedilmek istenen demokratik haklar karşısında işçi sınıfının tepkisinden çekinen komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfı için bu anlaşmanın gerçekleşmesi yüreklerine su serpen bir gelişme olmuştur. Hakim sınıfların, çeşitli sözcülerinin bu anlaşmaya methiyeler düzmesi bundandır.

Halkın kini ve öfkesi ise giderek daha da büyüyor. Faşist saldırılara, cinayetlere, baskı tedbirlerine hergün artan hayat pahalılığına ve milli zulme karşı halkın her kesiminde artan direniş ve mücadele ruhu, faşizme ve sosyal-faşizme karşı demokratik halk iktidarı uğruna mücadeleye daha bir sıkı sarılmayı emrediyor. Ecevit hükümetinin yeni baskı tedbirleri karşısında suskun kalmamalı, nice mücadeleler sonucu kazanılmış demokratik hakların gaspedilmesine seyirci kalmamak ve mücadele etmek, sadece komünistlerin ve devrimcilerin değil, her gerçek demokrat ve yurtseverin de görevidir. Faşist baskı ve teröre karşı aktif kitle mücadelesini örgütlemek ve işçi sınıfı başta gelmek üzere geniş halk kitlelerini faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesi bayrağı altında toplamak günün başlıca vazgeçilmez görevlerindendir.

KOMPRADOR BURJUVAZİ VE TOPRAK AĞALARININ DÜRÜST EŞİTLİĞİ

Baştarafı Sayfa 5'de

Zorlayıcı sebepler bölümünde 16. ve 17. maddelerde şunlar yer alıyor. 16. maddede "İşçinin çalıştığı işyerinde bir haftadan fazla süre ile işin durmasını gerektirecek zorlayıcı sebepler ortaya çıkarsa" Ne güzel ! Bu süre için işçiye ücretini ödemek gerekirken herhalde çalışmadığı için işçinin canının sıkılacağını düşünerek işçiye işten ayrılma önerisi getiriyorlar. 17.maddeye gelince iş değişiyor tabii. "İşyerinde işçiyi bir haftadan fazla süre ile çalışmaktan alıkoyan bir zorlayıcı sebebin ortaya çıkması" açıkça kendilerini savunan bir madde söz konusu olduğunda kılıfa gerek duymadan nasılda gerçek yüzlerini açıkça gösteriyorlar.

İşte komprador burjuva ve toprak ağalarının eşitlik anlayışları onların "eşitlik"sözüyle neyi amaçladıkları.

Küçük burjuva, oportünist karargahları yıkmak ve parti görevini omuzlamak Marksist Leninist hareketin çizgisinde birleşmekten, ve bu çizgiye sıkıca sarılmaktan geçiyor... Birliği lafta değil, gerçekte savunmak bunu gerektiriyor. Sahte alternatifler veya çeşitli küçük burjuva akımların "proleter devrimci" olarak sunularak gözlere kül serpilmeye çalışılması bu gerçeğin karşısında şimdiden parçalanan bir barikattır.

"Proleter devrimciliğin farklı gruplarda mümkün" olmadığı günümüzde, ne ara bir yerde durulabilir, ne de "mavi boncuk" dağıtmanın bir faydası olabilir. Bugün herzamankinden daha bir azimle, daha bir kararlılıkla Partinin Yolunda kenetlenmek ve ilerlemek zorunludur. Güney Dergisi'nin yapması gereken de budur.

15.10.1978

PARTİNİN YOLU — HALKIN BİRLİĞİ

PERHİZ VE LAHANA TURŞULARI

Baştarafı Sayfa 7'de

burjuva akımlar yaparsa bu bireysel terördür, biz yaparsak bu Marksist-Leninist eylemdir. Ne kadar gizlemeye çalışırlarsa çalışsınlar, hizipçilerin anlayışı özde budur. Bu anlayış eylemin doğruluğunu ve neye hizmet ettiğini sadece kimin tarafından yapıldığına bağlayan objektiflikten uzak bir anlayıştır." (Tasfiyeci Gazete s.42).

"İ.Kaypakkaya'ya göre THKO ve THKP-C gibi hareketlerle kendi hareketi arasındaki farklılığı belirleyen 'siyasettir'. Peki bu 'farklı siyaset' kendini nerede gösteriyordu. Ve yine İ.Kaypakkaya'ya göre aynı somut koşullarda yapılan banka soygunu, vb. gibi eylemler THKO ve THKP'C gibi hareketler tarafından yapılırsa yanlış ve maceracı,kendisi tarafından yapılırsa "doğru" ve "Marksist"tir. Çünkü O, Marksizmi herkesten iyi "bilmektedir". (Parti Bayrağı, s.7).

"Marksist-Leninistler maceracı küçük burjuva terörist eylem anlayışını her zaman reddetmiştir; ama kitlelerin mücadelesinin, yükselmesinden doğan ve doğmacı kaçınılmaz olan bireysel terörü Marksizm-Leninizm hiç bir şekilde reddetmez ve etmemektedir.

Ama Marksizm-Leninizm hiç bir dönemde terörü esas ve tek mücadele biçimi olarak ele almaz ve almamıştır." (Parti Bayrağı, s.7) (abç)

"Marksizm-Leninizm kitle mücadelesinin gelişmesine hizmet eden ve bu mücadelesinin ihtiyaçlarını karşılayan bireysel terörizm eylemlerini ilke olarak reddetmez. Ancak bunun mücadeledeki yeri tali ve kısmidir." (Halkın Birliği, s.31).

YENİ ÇARLAR HALKLARIN EN AZGIN SOYGUNCULARINDAN BİRİDİR

Emperyalizm gibi, sosyal-emperyalizmin de kendi ülkesinin ve diğer ülkelerin işçi sınıfı ve diğer geniş emekçi kitlelerini,siyasi baskı altında tutmadığı ve azgınca sömürmediği düşünülemez.

Sovyet sosyal-emperyalizmi öncelikle kendi denetimi altındaki uşaklarının işbaşında bulunduğu doğu Avrupa ülkelerini iliğine kadar soymaktadır.

Rus sosyal-emperyalistleri Comekon vasıtasıyla diğer üye ülkelerin endüstrileşmesini sabote ediyor. "Kardeş" ülkelerin endüstrisi, sözgelimi petrol, kömür, tekstil hammadde bakımından tümüyle Sovyetler Birliği'ne bağımlıdır. Örneğin petrol alanında Bulgaristan %95, Çekoslavakya %94, Doğu Almanya %86, Polonya %76, Macaristan %63 oranında Sovyetler Birliği'ne bağımlıdırlar.Bu tekel, Rus sosyal-emperyalistlerinin doğu Avrupa ülkelerinin boynuna binmesine; onlara enerji maddelerini istediği biçimde, istediği zaman ve onlara dikte ettiği fiyatlardan satma imkanı sağlamaktadır.

"Uluslararası sosyalist işbölümü" adı altında, Rus sosyal-emperyalistleri Comekon ülkelerini, ekonominin bir dalında uzmanlaşmaya zorluyorlar. Tabi o alanda da kendisine bağımlı kılarak. Aynı zamanda Comekon çerçevesinde yeni çarlar, bir dizi uluslararası örgüt, banka kurmuşlardır.Onlar bu vasıtayla da ülkeleri çeşitli alanlarda kendilerine bağlamaktadırlar. Böyle bankalar aracılığıyla yeni çarlar, doğu Avrupa ülkelerinden çok düşük faizli kredi ve diğer sermaye imkanlarını kendi ellerinde topluyor ve muazzam birikimi hegemonya ve yayılma siyaseti doğrultusunda kullanıyorlar.

Kredi şeklindeki "iktisadi yardım",sermaye ihracının bir biçimi olarak Rus sosyal empenyalizminin doğu Avrupa ülkelerini sömürü ve soygununda bir başka araçtır. Böyle "yardım"ların doğu Avrupa ülkelerine akışı oralardaki kukla rejimleri ayakta tutmaya hizmet etmesinin yanısıra, Sovyet malları ve makinalarının yüksek fiyata satılabileceği pazar da açmaktadır. Rus sosyal-emperyalistleri eşit olmayan ticaret ilişkileri aracılığıyla da "Büyük Sosyalist Topluluk" halklarını sömürmektedirler. Yeni çarların dış ticaretinin %60'ı bu ülkelerdedir. Yeni çarlar çeşitli alanlardaki özellikle de enerji alanındaki tekellerine dayanarak bu ülkelere dünya piyasasının üstündeki fiyatlarla mal satıyor ve düşük fiyatla mal alıyorlar. Örneğin bu yıl Macaristan Sovyetlerin petrol fiyatına %21 oranında zam yapması sonucu, geçen yıldan 800 milyon ruble daha fazla ödemek zorunda kalmıştır. Diğer ülkeler için de durum bundan değişık değildir.

Doğu Avrupa ülkelerini sömürüde diğer bir yol da, ortak endüstri tesislerinin inşası için 9 milyar ruble ödemeleridir.Fakat bu tesisler Sovyet toprakları için de Sovyetler Birliği'nin çıkarlarına doğu Avrupa ülkelerinin materyal ve paralarıyla ve iş güçleriyle gerçekleştiriliyor.

Rus sosyal-emperyalistlerinin soygun ve hegemonya faaliyeti yalnızca Doğu Avrupa ülkeleriyle sınırlı değildir, onlar tüm dünyada özellikle Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde faaldirler.

Sermaye ihracının dünyanın çeşitli alanlarında, hegemonya alanları yaratmayı ve sağlamlaştırmayı amaçlayan yeni çarlar,bunu ekonomik kalkınma yardımı adı altında gizlemeye çalışıyorlar. Fakat bu sözümona "yardım"lar ve krediler Rus sosyal-emperyalistlerine bir dizi ekonomik, siyasi ve askeri ayrıcalıklar sağlamaktadır.

Bu sözde "yardım"lar vasıtasıyla yeni çarlar elde kalmış eski donanımlara pazar sağlamaktadırlar. Özellikle eski teknolojiye dayalı endüstri donanımlarını dünya pazarındaki fiyatlardan %20-30 daha pahalıya satmaktadırlar. Yalnızca 1976 yılında böyle endüstri mallarının sözde gelişmekte olan ülkelerine satışından yeni çarlar yaklaşık 2 milyar dolar kâr etmişlerdir.

Onlar petrol kauçuk, bakır, çinko, pamuk, kahve, pirinç, et gibi maddeleri dünya pazarındaki fiyatlardan %20-30 oranında düşüğe kapatmaktadırlar. Sadece Afrika'da son on yıl içinde tarımsal üretim maddeleri üzerinde bu yolla 11 milyar dolar vurgun vurmuşlardır.

Yeni çarlar aynı zamanda bugün silah ticareti yoluyla da "tatlı kârlar" sağlamaktadırlar. Onlar dünya silah pazarının %28'ini kontrol altında tutuyorlar. Rus sosyal-emperyalistleri silah satışı yoluyla gerici rejimleri, denetimleri altındaki kukla rejimleri silahlandırıyorlar. Bu silahlandırma elbette proletarya ve diğer emekçi kitlelere, onların devrimci mücadelesine karşıdır ve bu mücadeleyi durdurmayı amaçlamaktadır. Aynı zamanda onlar dünyanın çeşitli bölgelerinde çatışmaları kışkırtmakta, çatışmalara sahne olan bölgelerde çeşitli örtüler altında burnunu sokmaya çalışmakta ve halkların iç işlerine karışarak yeni sömürgeci emellerini gerçekleştirmeye, bu ülkeler üzerinde hegemonya kurmaya çabalamaktadırlar. Bunun en son örneklerinden biri Etopya, Somali arasındaki sınır anlaşmazlığı sorunundaki tutumlarıdır.

Yeni çarlar "yardım" adı altında sızdıkları ülkelerde, askeri üsleri elde etmeye, filoları için liman kolaylıkları koparmaya çalışıyorlar. Onların deniz filolarının denizlerde ve okyanuslarda dolaşması, ve üslenmesi halkların egemenliği için ciddı bir tehdittir.

Rus sosyal-emperyalistlerinin Asya,Afrika ve Latin Amerika'daki yayılma ve hegemonya siyaseti, diğer emperyalist devletler, özellikle de ABD emperyalistleriyle şiddetli bir rekabeti beraberinde getiriyor. Bu şartlarda ezilen milletler ve halklarla, emperyalizm, özellikle iki süper devlet arasındaki çelişki ile emperyalistlerin özellikle de iki süper devletin kendi aralarındaki çelişki giderek daha da keskinleşiyor.

Halklar Rus sosyal-emperyalizminin ve ABD emperyalizminin soyguncu ve saldırgan tabiatını giderek daha derinden kavrıyorlar.. Halklar, iki süper devletin canice faaliyetlerine ve saldırı planlarına karşı çıkıyor ve mahkum ediyorlar. İki süper devlet tarihin tanıdığı en büyük, en tehlikeli saldırgan emperyalist devletlerdir. Onlar sosyalizmin, halkların bağımsızlık ve özgürlüğünün baş düşmanları, baskı ve sömürü sisteminin temel direği ve yeni bir dünya savaşının esas kışkırtıcılarıdır.

Kahrolsun Çinli revizyonistler

BONN İNTİKAMCILARI İLE PEKİN REVİZYONİSTLERİNİN İDEOLOJİK DOSTLUĞU

Federal Almanya savunma Bakanlığı, silahlı kuvvetler için "Birlikler için Informasyon" adlı bir bülten yayınlar. Savunma Bakanlığı tarafından yayınlanan ve tüm askeri birliklere dağıtılan bu bültenin Ağustos sayısında "Üç Dünya Teorisi" hacimli bir biçimde propaganda ediliyor.

Aylık 100 sayfalık bu broşür şeklindeki bültenlerle Batı Alman emperyalistleri Batı Alman ordusundaki askerleri militarizm ruhunda eğitmeyi, onları ideolojik olarak emperyalist savaşa hazırlamayı amaçlıyorlar. Çin'li revizyonistlerin onlara bu konuda değerli hizmette bulunduklarını "İnformasyon"un Ağustos

sayısı net bir biçimde gösteriyor. Bu sayıdaki "3 Dünya Teorisi" üzerine yazı, "Dünyanın üçe ayrılması üzerine Çin Teorisi", Çin Halk Cumhuriyetinden bir döküman" başlığı altında sunuluyor.

Batı Alman emperyalistlerinin bu teoride hoşlarına giden nedir ? Onlar bunu "informasyon"da ara başlıklar arasına büyük puntolarla kırmızı olarak basmışlar:

"İkinci dünya anti- hegemonyacı mücadelede birleşilebilir bir kuvvettir".

"Milli Bağımsızlığı savunma savaşı gerekli ve devrimcidir".

Batı Alman intikamcılarıyla Çinli revizyonistler arasındaki dostluk sadece karşılıklı ziyaretlerle sınırlı değildir. Aynı zamanda ideolojik alanıda kapsamaktadır.

ÇİN'İN SAVAŞ KIRKIRTICI SİYASETİNİN BİR KANITI.

ABD emperyalistlerinin güdümündeki saldırgan Nato paktına bağlı askeri birlikler Batı Almanya topraklarında her yıl çeşitli askeri tatbikatlar yapıyorlar. Nato'nun Federal Almanya topraklarındaki bu yılki sonbahar manevralarına çeşitli ülkelerden askeri gözlemcilerde izlediler. Bunlar içinde en dikkati çekeni Çin'li revizyonistlerdi. Resim'de Nato'nun sonbahar manevralarını diğer ülkelerin askeri yetkilileriyle birlikte izleyen Çin'li askeri uzmanlar görülüyor. Karşı-devrimci Çin yönetiminin savaş kışkırtıcısı siyaseti burada da kendisini açık bir şekilde gözler önüne seriyor.

NATO'YA HAYIR

İspanya Komünist Partisi (ML) Merkez Komitesi yayın organı "Vanquardia Obrera", son sayısında, burjuvazinin ve oportünistlerin ve revizyonistlerin izlediği milli ihanet politikasını şiddetle mahkum etmektedir. İspanya'nın Nato'ya sokulmaya çalışılmasını reddetmektedir.

"Vanquardia Obrera" devamla şöyle demektedir:

"Frankocu dikkatörlük tarafından 1953 yılında imzalanan alçak ve gayri milli antlaşmanın sonucu olarak sadece ekonomimiz emperyalistlerin eline düşmekle ve tabii zenginliklerimiz ve topraklarımız yankee'nin sömürü ve talanına girmekle kalmadı, fakat aynı zamanda ülkemiz de Pentagon'un savaş toplarına bağlandı.

Daha önce milli bağımsızlığımızın aleyhine 1963 de ve 1968 de imzalanan anlaşmalar halen yürürlükte iken "ortak savunma" anlaşmasına karşı çıkan sözde meclisteki muhalefetin hiç bir siyasi gücü, milli bağımsızlıktan hiç söz etmeyen Anayasa Taslağını onayladılar."

"Vanquardia Obrera" devamla Amerikan yanlısı oligarşinin kuyruğunda olan Carillo'nun partisinden ayrılmış olan hain Philip Gonzalez'in sosyalistlerini, reformist ve revizyonistleri teşhir ederek şöyle demektedir:

"Kritik milli sorunun ve uluslararası plandaki sorunların kötüleşmesinin sonucu olarak demokratik haklar için mücadeleyi, milli bağımsızlık için mücadele ile, yankee hakimiyetine, blok politikalarına ve iki süper devletin yayılma politikasına ve bugün Çinli liderler tarafından propagandası yapılan kötü 3 dünya teorisine ve onların İspanyadaki uşaklarına, kapitalist Avrupanın büyük tekellerine ve ortak pazarla Alman Krupps ve gizli Nazilerle herhangi bir ittifaka karşı mücadele ile bugün her zamankinden daha çok birleştirmeliyiz İspanya Komünist Partisi(ML) her zaman ve şimdi de İspanya'nın Nato'ya girmesine şiddetle karşı çıkmıştır. Çünkü bu İspanya halkının pahasına emperyalist ve saldırgan olan bu blok ile askeri tavizleri şiddetlendirir."